

Riksdagens protokoll

2007/08:60

Torsdagen den 31 januari

Kl. 12.00 – 13.25

14.00 – 14.48

Protokoll
2007/08:60

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollen för den 24 och 25 januari.

2 § Avsägelser

Tredje vice talmannen meddelade att *Pär Nuder* (s) avsagt sig uppdraget som ledamot i finansutskottet och att *Thomas Östros* (s) avsagt sig uppdraget som ledamot i näringsutskottet.

Kammaren biföll dessa avsägelser.

3 § Anmälan om kompletteringsval till finansutskottet

Tredje vice talmannen meddelade att Socialdemokraternas riksdagsgrupp på grund av uppkommen vakans anmält Thomas Östros som ledamot i finansutskottet.

Tredje vice talmannen förklarade vald till

ledamot i finansutskottet

Thomas Östros (s)

4 § Ledighet

Tredje vice talmannen meddelade att *Tommy Waidelich* (s) ansökt om föräldraledighet under tiden den 11 februari–13 april.

Kammaren biföll denna ansökan.

Tredje vice talmannen anmälde att *Jan Emanuel Johansson* (s) skulle tjänstgöra som ersättare för Tommy Waidelich.

*Aktuell debatt:
EU-kommissionens
förslag om energi-
och klimatpolitiken*

5 § Aktuell debatt: EU-kommissionens förslag om energi- och klimatpolitiken

Anf. 1 MARIA WETTERSTRAND (mp):

Fru talman! Utsläppen av växthusgaser måste minska, och temperaturen på jorden ska inte stiga med mer än två grader. Det har man varit överens om länge.

Utsläppen i den rika delen av världen behöver gå ned med ungefär 80–90 procent fram till 2050. Jobbet för att klara det börjar nu.

EU-länderna har kommit överens om att minska utsläppen med 20 procent på tolv år. Andelen förnybar energi ska vid samma tid ha ökat till 20 procent. De här målen är för lågt satta för att man ska klara det långsiktiga klimatmålet; det är de flesta överens om egentligen.

Den svenska regeringen brukar säga att man är positiv till klimatpolitik på EU-nivå. I onsdags förra veckan kom EU-kommissionens fördelning på medlemsländerna av ansvaret och åtagandet. Då blev tongångarna annorlunda. Så länge som det bara handlar om ett diffust gemensamt ansvar är det bra. Men när det väl kommer till att länderna själva ska göra sin del av jobbet, då slingrar sig medlemsländernas regeringar som små maskar.

Den svenska regeringen var inget undantag, tvärtom. Visst är det bra med hårda krav, men inte på oss, sade Maud Olofsson och tog flyget ned till Bryssel för att försöka förhandla till sig att den svenska delen av ansvaret skulle bli mindre. Resultatet blev att Sverige bara behöver öka andelen förnybar energi från prognosens 45 procent till 49 procent. Det innebär att vi ska göra betydligt mindre än genomsnittet i EU. Regeringens kommentar till detta är att det är tuffa krav och att målen blir svåra att nå. Vi menar att det är väldigt märkliga signaler regeringen sänder ut.

Samtidigt meddelar vindkraftsindustrin att de ensamma kan fixa åtagandet. Bioenergiföretagen säger att de ensamma kan fixa åtagandet bara de får politiska förutsättningar.

Regeringen måste bestämma vilken fot den ska stå på. Är det bra med internationell klimatpolitik? Ska Sverige ta sin del av ansvaret, eller är det ett problem att vi har mycket förnybar energi och behöver göra lite grann till? Den energi som regeringen har lagt på att förhandla ned Sveriges ansvar borde ha lagts på att höja hela EU:s ambitionsnivå.

Fru talman! I december samlades världens länder på Bali och kom överens om att på allvar starta förhandlingarna för att klara en klimatöverenskommelse för hela jordklotet med alla länder med. Låt det bli sagt på en gång: När Sverige leder EU och när jag leder EU:s miljöministrar hösten 2009 vill jag och regeringen nå den politiska överenskommelsen för att globalt rädda klimatet. Det innebär att EU i första hand ska sikta mot att minska utsläppen med 30 procent. Vi vill se jämförbara minskningar i andra länder.

EU har tagit ledningen därför att det är vår generations största utmaning att rädda planeten. Europas övergång till lågutsläppsekonomi är en enorm möjlighet, inte minst för ekonomin i Europa. Europa tar ledningen i kapplöpningen om att skapa en global ekonomi med låga koldioxidutsläpp. Vi bidrar till en rad innovationer och nya jobb inom området miljöteknik. EU-kommissionen har räknat ut att den förnybara energisektorn kan ge en miljon jobb fram till 2020.

En del säger att det kostar mycket. Men det europeiska svaret är att det kostar att göra, men kostar mycket mer att inte göra. Det kostar kanske 25 kronor i veckan för en europé om man vidtar åtgärderna, men 540 kronor i veckan om vi inte vidtar dem. Det blir alltså mycket dyrare.

Inom övergången till ett Lågutsläpps-Europa ska vi också ta vara på marknadsekonomins förändringsförmåga. Handeln med utsläppsrätter utvecklas och utsläppstaket sänks med drygt en femtedel fram till 2020. Förorenaren betalar. Detta innebär att runt om i Europa kommer länderna att byta sina klimatdåliga lösningar mot klimatbra.

I den stora omvandling som Europa nu står inför är det klart att Sverige har en ledande roll att spela, tvärsemit vad Maria Wetterstrand nyss sade. Regeringen anser att energi- och klimatpaketets inriktning är i linje med alliansregeringens politik. En offensiv politik för klimatet och ökad andel förnybar energi ska förenas med företagande och miljöhänsyn. Låt mig säga några saker om vad det innebär.

För det första: Sverige är ledande i världen vad gäller förnybar energi. Det tänker alliansregeringen se till att vi fortsätter att vara. 40 procent av den energi vi använder kommer från förnybar energi. I EU är snittet drygt 8 procent. Vi använder fem gånger mer. Nu förväntar sig EU att vi ökar vår andel till 49 procent. Det ska jämföras med Storbritannien, som visserligen tiodubblar, men bara når upp till 15 procent. Danmark ska nästan fördubbla, men bara når upp till 30 procent. Sverige leder klungan, och i praktiken drar vi också ifrån.

Sverige började sin omställning för länge sedan. Det har skett under flera regeringar. Jag hedrar dem som tidigare har gjort det. Centerpartiet kan jag konstatera har varit med hela vägen. Det är alliansregeringens politik: Vi ska fortsätta att ha ledningen. Vindkraften ökade 2007 med 40 procent. Samma år var investeringarna i vindkraft 4 miljarder kronor. Bioenergin ger oss energi motsvarande 16 kärnkraftsreaktorer och ökar år från år. Mängden el från biokraftsvärme har fördubblats på några få år. De totala investeringarna i den svenska energisektorn var förra året, 2007, omkring 30 miljarder kronor, nära tre gånger så mycket som 2000. Det säger någonting om den stora förändring som pågår och det stora tryck som finns för att skapa den förnyelse vi nu behöver för att rädda klimatet.

För det andra: Sverige är ledande i världen vad gäller att minska koldioxidutsläppen i en utvecklad industrination. Det tänker alliansregeringen se till att vi fortsätter att vara. Den genomsnittlige svensken släpper ut ungefär sex ton koldioxid om året. Jämför med holländaren, som släpper ut nio ton koldioxid. De har också en progressiv miljöpolitik. Tysken släpper ut tio ton, den som bor i Storbritannien – tio ton per år, finländaren – tretton ton.

Sverige har sedan år 1990 haft en utsläppsminskning på 9 procent. Samtidigt har vi haft en ekonomisk tillväxt på 44 procent. Det visar att vi kan minska utsläppen och öka tillväxten. Ingen svensk regering innan alliansregeringen har varit i närheten av att komma överens om så höga europeiska ambitioner som vi nu siktar på med oss i ledningen.

För det tredje innefattar alliansregeringens politik starkare styrmedel än någon regering tidigare arbetat med. Vi har riktat ett skattepaket med höjda miljöstyrkande skatter för att få ned klimatutsläppen. Vi har högre skatt på koldioxid som förstör klimatet. Det har varit en större omfattning av skatteväxling än något av de tidigare åren.

Miljöbilspremien har lett till en oerhört snabb omställning av bilparken. År 2007 räknas nu som genombrottsåret för miljöbilar. Vi har tagit ledningen i den europeiska miljöbilsplanen.

Vi har klimatmiljarden som innebär mycket stora satsningar på teknikomställning, den framtida hållbara utvecklingen, förnybara bränslen och energieffektivisering.

För det fjärde: Låt oss gå internationalismens väg i klimat- och miljöpolitiken. Det är den rika världens ansvar att ta ledningen och sänka utsläppen. Vi har lagt beslag på det stora koldioxidutrymmet. Vi måste ta ledningen i minskningen och visa att det går att förena minskade utsläpp med kraftigt ökad tillväxt.

Utvecklingsländerna ska inte behöva ta omvägen över koldioxid för tillväxt. Därför satsar vi och gör stora investeringar i ny ren miljöteknik i u-länder som minskar utsläppen. Vi investerar från svensk sida i flera sådana projekt för utsläppsminskningar.

Vi satsar i Kina för att bygga upp en vindkraftpark i Gobiöknen som ersätter kolkraft. Vi satsar i Brasilien där vi bygger kraftvärmeverk som drivs med biomassa. Sverige satsar i Tamil Nadu i Indien där vi bygger en anläggning som använder rester från tillverkningen av träkol för att producera elektricitet. Det görs i en region där elproduktion annars till stor del bygger på kolkraft.

Allt detta tillsammans leder till stora investeringar. De leder också till utsläppsminskningar som inte annars hade skett. Det kontrolleras av FN. Det görs som en del av arbetet inom Kyotoprotokollet. Det räknas som utsläppsminskningar för länderna som gör satsningen, i vårt fall Sverige. Det kallas flexibla mekanismer.

De samlade satsningarna i världen har hittills minskat utsläppen med – lyssna nu – omkring två miljarder ton koldioxid. Ändå är det ännu i mycket liten skala.

U-länderna säger: Ni borde satsa mycket mer. Nu är det så, konstigt nog, att Sverige ska öka satsningarna på att få ned utsläppen också i andra länder samtidigt som vi gör så mycket och ska fortsätta att göra mer. Det är en felaktig kritik. Vi borde tvärtom göra mycket mer. Det vore bättre för klimatet och mer solidariskt.

Vid sidan av de satsningar vi ändå gör i Sverige kan en krona som satsas på klimatinvesteringar i u-länderna ge upp till tio gånger så stora utsläppssänkningar jämfört med om man hade satsat samma krona här i Sverige.

Det kan inte vara miljömässigt eller ens moraliskt rätt att försvara att vi i varje läge ska göra investeringen här i Sverige när pengarna kan göra upp till tio gånger mer nytta i ett annat land. Vi ska göra satsningarna här. Men det vore orättfärdigt att inte låta dem öka också inom ramen för Kyotoprotokollet i andra länder, och det är mer solidariskt. När pengarna satsas på projekt i utvecklingsländerna leder det inte bara till utsläppsminskningar. Det ger också jobb och utveckling.

Jag ska åka till Indien nästa vecka. Ska svaret när vi diskuterar sådant här vara: Nej, ni borde inte göra detta? Vi borde förbehålla oss investeringarna i den rika delen av världen. Vi kan inte använda detta som en del av Kyotoprotokollet.

Ska det vara svaret överger vi internationalismen och står inte trovärdiga när vi ska lösa klimatfrågorna tillsammans hösten år 2009 när Sverige har ansvaret som ordförandeland.

(Applåder)

Anf. 3 MARIA WETTERSTRAND (mp):

Fru talman! Det är uppenbart att den här regeringen inte vet vilket ben den ska stå på i klimatdebatten. När man lyssnar på miljöminister Andreas Carlgren försöker han stå på ett helt annat ben än vad vi hör att regeringen gör när vi lyssnar på näringsministern och statsministern.

Det man hör från dem är snarare ord som: Klimatpolitik är ett hot mot jobb och välfärd. Det var vår statsminister som halkade tillbaka i gamla hjulspår häromveckan och började tala om klimatpolitik som ett hot mot jobb och välfärd. Näringsministern åker ned till Bryssel och försöker att förhandla ned kraven på Sverige när det ska göras gemensamma insatser från EU-nivå.

När EU kom med bördefördelningen förra veckan läste vi med glädje pressmeddelanden från branschorganisationerna som jobbar med förnybar energi i Sverige. Vindkraftsindustrin säger: Vi klarar det ensamma. Bioenergiföretagen säger: Vi klarar det ensamma.

Jag är övertygad om att om man frågat energikonsulterna som jobbar med att effektivisera energianvändningen och se till att vi slutar slösa så mycket energi så hade de sagt: Bara genom att minska vår energianvändning kan vi klara målet att öka andelen förnybar energi.

Ändå har Sverige försökt att förhandla ned kraven på Sverige. Man avskaffade tidigare i år flygskatten. Sedan tog man flyget ned till Bryssel för att minska klimatambitionerna.

Regeringen skulle kanske i stället ta tåget ned till Bryssel nästa gång. Då kanske man får tid till att tänka efter och tänka lite mer långsiktigt. Då kanske både besluten och tågtrafiken skulle bli lite bättre. Jag har hört rykten att det ska börja köras nattåg till Bryssel inom ganska kort tid.

Vi kan titta på de 49 procent förnybar energi som nu är kravet på Sverige och jämföra det med vad branschorganisationerna själva säger att de kan klara av. Om man räknar ihop deras potentialer blir det 63 procent. Det är en ganska avsevärd skillnad.

Prot. 2007/08:60
31 januari

*Aktuell debatt:
EU-kommissionens
förslag om energi-
och klimatpolitiken*

Jag tycker att vi redan nu kan slå fast att det inte är ett problem att nå målen. Men det finns en brasklapp i detta. Det är att måste fatta rätt politiska beslut i kammaren. Om vi fattar rätt politiska beslut kan vi få en fantastisk utveckling när det gäller förnybar energi.

Det är bra att miljöministern i sitt anförande tar upp och talar om 30-procentsmålet. Faktum är att vi behöver nå betydligt längre än de krav som ställs på oss som nämndes förra veckan. Vi måste minska med minst 30 procent om det blir internationella överenskommelser, säger EU. Tyskland har slagit fast att det ska minska med 40 procent. Jag tycker inte att Sverige ska vara sämre. Vi borde också minska med 40 procent.

EU-kommissionen har ställt ett krav på Sverige att vi ska effektivisera vår energianvändning för hela unionen. Det kravet kommer vi också att kunna nå. Jag menar att Sverige ska vara ledande när det gäller klimatpolitik framöver.

Vi ska inte lyssna på i det här fallet en organisation som Svenskt Näringsliv, som uppenbart inte företräder den del av näringslivet som jobbar med förnybara energikällor. Det säger att det är en ansvarslös politik på EU-nivå.

Det vore tvärtom en mycket ansvarslös politik om vi inte minskade våra klimatutsläpp. Det skulle vara en väldigt ansvarslös politik om vi lät klimatförändringarna fortgå och tillät att de stora ekonomiska problem som världen då skulle ställas inför skulle få fortsätta att komma.

I stället ska vi våga satsa på de företag som är framtidens företag så att vi får ett modernt energieffektivt samhälle som producerar vår energi med förnybara energikällor. Det finns en enorm potential och ingenting att vara rädd för här.

Jag menar att framtida generationers krav på oss är betydligt högre än de som EU ställer på oss i dag. Vi behöver minska våra utsläpp med minst 40 procent på tolv år. Vi kan bli världsledande när det gäller ny teknik och kunna klara av klimatmålen.

Tidigare har Sverige varit känt för att vi vill gå före i klimatpolitiken. Den här regeringen ger väldigt tvetydiga signaler. Å ena sidan säger man att vi ska gå före och vara duktiga. Man skryter om att Sverige har kommit långt när det gäller klimatarbetet.

Men det man skryter om är inte politik som den här regeringen i första hand har beslutat, utan det var den tidigare majoritetens politiska beslut som har lett till att Sverige har kommit så pass långt som vi har gjort när det gäller klimatmålen.

Den politik den här regeringen står för är en politik som innebär att man avskaffar flygskatten. Den innebär att man satsar på motorvägar och att man säger att det har varit för mycket prioritering av järnväg och att man ska prioritera om och satsa mer på att bygga nya motorvägar. Det är en regering som inte tar på allvar att från och med nu måste varenda krona vi satsar på investeringar hamna på rätt plats. De måste hamna inom förnybar energi. De måste hamna inom infrastruktur på spårområdet och inte när det gäller nya motorvägar som ökar utsläppen.

Vi måste se till att vi har ekonomiska styrmedel som gör det lönsamt för företag som ligger långt fram och som vill vara miljövänliga och satsa på de nya teknikerna. Vi ska inte ge några som helst signaler om att vi inte är beredda att låta dem växa. Jag menar att man riskerar att lägga krokben för den här industrin när näringsministern åker ned till Bryssel

och säger: Vi vill ha lägre krav på oss! Det sänder en signal om att vi inte är beredda att låta dessa företag växa i den omfattning de egentligen skulle kunna göra. Det här tycker jag är ansvarslöst.

Jag skulle önska att arbetslinjen som regeringen brukar prata om när det gäller arbetsmarknaden också kunde smitta av sig lite på klimatpolitiken och att vi skulle få se en arbetslinje från regeringen även där.
(Applåder)

Anf. 4 ANDERS YGEMAN (s):

Fru talman! Sverige är det land inom EU som har högst andel förnybar energi. Vi har ledartröjan, men vi har inte fått den gratis. Vi har drivit en konsekvent, framsynt och målmedveten politik som har placerat oss i Eurotoppen. Mödosamt har vi byggt upp Sveriges position som en framtidsnation på energiområdet.

På sätt och vis är klimatpolitiken en spegel av energipolitiken. Trots att Kyotoavtalet gav Sverige möjlighet att öka sina utsläpp med 4 procent beslutade regering och riksdag att vi skulle minska utsläppen med 4 procent.

Då, precis som nu, torgförde skeptikerna sina åsikter om att det skulle hota jobben och tillväxten. Men vi hade en riksdag och en regering som orkade ta på sig ledartröjan. Vi blev inte ledda av internationella förpliktelser. Vi tog själva ledningen.

Nu har vi facit i handen. De svenska utsläppen har minskat med 9 procent – mer än dubbelt så mycket som den nationella målsättningen. Den ekonomiska tillväxten har varit rekordhög. Den har ökat med över 40 procent. Låt mig säga att vid varje enskild åtgärd som har vidtagits för att nå det målet har något av allianspartierna röstat emot. Hade det inte varit för socialdemokratin, Vänstern och Miljöpartiet hade inte de här målen kunnat uppnås.

Sverige är det land i världen som har kommit längst med att minska utsläppen samtidigt som vi har ökat vårt välstånd. Men den tuffa målsättningen har också lett till teknikutveckling, nya jobb och nytt företagande. Miljöbranschen är en av våra växande framtidsbranscher. Sveriges offensiva målsättning är att inte bara Sverige utan svenska företag stolt leder utvecklingen. Sedan 2003 har exporten ökat med 75 procent medan omsättningen har ökat med 36 procent och sysselsättningen med 13 procent i miljöbranschen. Det är en utveckling som hade varit omöjlig utan tuffa målsättningar och en framsynt politik.

Fru talman! Cirkusen kring EU:s klimat- och energipaket har knappast bidragit till att förbättra Sveriges goda energi- och klimatrykte. I medierna har olika företrädare för regeringen gjort allt för att slippa undan Sveriges rättmätiga del av EU:s ambitiösa mål för förnybar energi. Maud Olofsson, vår näringsminister, sade om EU:s mål att det är ett orealistiskt mål. Ola Alterå, som är regeringens statssekreterare, sade bara några dagar innan målet presenterades att han var djupt skeptisk mot det. Vår statsminister Fredrik Reinfeldt har pratat om att det hotar kärnkraften, jobben och välfärden.

Vi tycker tvärt emot att det är rimligt att Sverige år 2020 får hälften av sin energi från förnybara energikällor. Sverige har allt att vinna på att fortsätta gå före. Vi vill sälja morgondagens miljöteknik till dem som är

Prot. 2007/08:60
31 januari

*Aktuell debatt:
EU-kommissionens
förslag om energi-
och klimatpolitiken*

beredda att gå i våra fotspår. Det är inte det land som är sist ut ur oljeberoendet som är vinnare, utan det land som är först in i framtiden.

Fru talman! När Andreas Carlgren åker runt i Indien och tittar på framgångsrika projekt mot klimathotet som startades av den förra regeringen kan det vara värt att påminna om att den förra regeringen med stöd av Vänsterpartiet och Miljöpartiet avsatte 1 miljard kronor i biståndet för klimatåtgärder. Det kan vara värt att påminna Andreas Carlgren om att den nya regeringen har avsatt nästan lika mycket, 700 miljoner kronor, till avskrivningar åt svenska storföretag.

Om det internationella ansvaret är så viktigt – varför har ni inte gjort de stora klimatinvesteringarna utomlands i stället för att som ni nu gör satsa pengarna på svenska storföretag? Var är den internationella solidariteten i den praktiska handlingen, i budget och i riksdagsbeslut?

Jag delar Andreas Carlgrens uppfattning att vi ska ha internationell solidaritet och höga internationella ambitioner. Men vår uppfattning är att vi ska vara med och bidra till u-ländernas lösning av u-ländernas klimatproblem. Den är inte att u-länderna ska vara med och lösa våra nationella målsättningar.

Fru talman! Regeringen, inte minst Andreas Carlgren, har snart sagt varje gång man har äntrat riksdagens talarstol talat sig varm för parlamentariskt samarbete och breda lösningar. Jag är den förste att hålla med om det. Men i den här frågan har regeringen agerat helt utan att informera riksdagen. Inte ens när ansvarig statssekreterare kallas till de olika utskotten har man kunnat klargöra Sveriges position. Man kan undra varför regeringen i den här centrala frågan inte har ansträngt sig för att förankra den svenska positionen i det svenska parlamentet.

Kanske beror det på att den svenska regeringens agerande har gått stick i stäv mot den påstådda ambitionen att fortsätta leda klimatarbetet inom EU. Enligt samstämmiga medieuppgifter har regeringen verkat för att sänka EU-kommissionens ambitioner och utmaningar för Sverige i stället för att leda utvecklingen inom EU. I stället för att leda utvecklingen inom EU har Sverige blivit lett av EU. Jag måste därför fråga Andreas Carlgren om detta verkligen är sant. Har ni åkt till EU-kommissionen och till andra länder och försökt förhandla ned Sveriges ambitioner? I så fall är detta ett mycket effektivt sätt att kasta av sig den mödosamt tillkämpade ledartröjan. Sverige har bytt platsen vid rodret till platsen vid släpankaret.

Sverige har visat världen att det går att förena förnybar energi och utsläppsminskningar med ökad tillväxt. Det har gjort oss till ett föregångsland. Nu slänger Reinfeldt bort Sveriges trovärdighet genom att kräva att Sverige ska göra mindre. Det kommer att göra det mycket svårt för Sverige att som EU-ordförande leda världen till ett nytt klimatavtal 2009. Den som ställer sig sist i ledet kan knappast leda.

(Applåder)

Anf. 5 BJÖRN HAMILTON (m):

Fru talman! Klimathotet är förmodligen ett av de största hoten som mänskligheten någonsin har stått inför. Det är någonting som vi måste lösa gemensamt, inte bara i Sverige utan i hela världen.

Det gäller vårt sätt att leva. Vi måste tillsammans göra det vi kan för att åtgärda problemet. I det arbetet spelar naturligtvis det internationella samarbetet en helt avgörande roll. Som vi alla vet kan inte ett litet land som Sverige göra allting själv. Därför gäller det att utnyttja de olika forum vi har till vårt förfogande för att styra vår energikonsumtion så att den kan bli miljövänlig.

EU har en viktig roll som en världsaktör som kan sätta press på andra länder, som USA, Kina, Brasilien och Indien. Det är därför av yttersta vikt att vi inom EU har en samsyn och genomför gemensamma åtgärder när det gäller klimatpolitiken. Det paket som vi diskuterar i dag är ett steg i rätt riktning.

Hälften av dagens energiförbrukning i Europa härrör från importerade fossila bränslen. Om den utvecklingen skulle hålla i sig skulle vi år 2030 importera cirka två tredjedelar av vår energiförbrukning. Det är naturligtvis ett oacceptabelt scenario.

Enligt kommissionens förslag ska vi sänka vår energikonsumtion med 20 procent till 2020, som flera har sagt här från talarstolen i dag. Det skulle innebära en besparing på ca 60 miljarder euro per år. Ett vanligt hushåll skulle kunna spara mellan 200 och 1 000 euro per år. Det visar att en effektiv klimat- och miljöpolitik inte behöver innebära vare sig samhälls- eller privatekonomiska kostnader. Det behöver inte heller betyda att vi måste kompromissa med vår livskvalitet.

En energieffektivisering med 20 procent är ett viktigt mål för att kunna sänka våra koldioxidutsläpp samtidigt som vi har en trygg energiförsörjning, och här har vi mycket att göra. Europa slösar tyvärr mycket med sin energi inom samtliga sektorer. Vi skulle kunna energieffektivisera våra hus, våra transporter och vår industri i mycket större utsträckning än vad vi gör i dag.

Fru talman! Det är viktigt att vi effektiviserar energianvändningen och samtidigt arbetar för tillväxt i samhället. Det har också flera sagt här i talarstolen i dag. Att utnyttja energin effektivt innebär inte att vi vrider klockan tillbaka. Det är viktigt att vi bibehåller vår livskvalitet samtidigt som vi utvecklar alternativa energikällor. Lösningen är inte att säga att nu går vi tillbaka 25 år i utveckling för att rädda miljön. Lösningen är att alltid aktivt söka effektiva energilösningar med minskade utsläpp och minskad miljöpåverkan. Våra barn och barnbarn ska kunna leva ett lika aktivt liv som vi någonsin har gjort.

Det handlar också om att sänka våra koldioxidutsläpp om vi vill uppnå en god miljö och säkerställa en långsiktigt hållbar utveckling. Det räcker att vi sänker vår energikonsumtion med 20 procent till år 2020 för att vi ska uppnå ca 50 procent av de nödvändiga reduktionerna av våra koldioxidutsläpp.

För Sverige innebär EU-kommissionens förslag att den förnybara energins andel ska öka från 40 till 49 procent och att vi ska sänka utsläppen med 17 procent fram till år 2020. Det kräver målmedvetet arbete både från enskilda individer och från samhället. Vi i Sverige har en väldigt framskjuten position i vårt miljöarbete, och vi ligger i toppen redan innan det här paketet implementeras. Det finns ingen anledning för oss att överge vår redan inslagna linje.

Sedan 1990 har den svenska ekonomin vuxit med 44 procent samtidigt som vi har sänkt utsläppen med 9 procent. Det visar att vi kan kombinera utsläppsminskningar med att ha en väldigt god ekonomi. Jag tror att man ska se en god ekonomisk utveckling med en stark tillväxt som en förutsättning för att miljöarbetet ska kunna bli framgångsrikt. Tillväxt står inte i kontrast till den politik vi måste föra på detta viktiga område. För att kunna investera i forskning och innovationer måste vi se till att vi har resurser till det.

Sverige kommer inte att ha några problem att uppnå det allmänna och bindande målet om att vi ska ha minst 10 procent biobränsle inom transportsektorn. Vi ligger väldigt långt fram när det gäller den delen av överenskommelsen. Den andra generationens biodrivmedel har genomgått en snabb utveckling. På det området har Sverige en stor potential att vara ledande. Det finns även potential för Sverige att kunna dra stora exportfördelar om vi fortsätter att satsa pengar på forskning om detta.

Fru talman! Det är oerhört viktigt att vår energipolitik har ett långsiktigt perspektiv. Politiska låsningar är varken positivt för konsumenterna, producenterna eller för miljön. Med en långsiktig energipolitik kan vi uppnå en stabil energiförsörjning och stabila energipriser.
(Applåder)

Anf. 6 CARL B HAMILTON (fp):

Fru talman! Det har blivit dags att börja syna korten i svensk klimatpolitik.

För det första skenar världens utsläpp av koldioxid för närvarande. För att nå tvågradersmålet menar svenska klimatforskare att en stabilisering av utsläppen i atmosfären måste ske före 2020. Samtidigt står Sverige för blygsamma 0,2 procent av världens alla koldioxidutsläpp. Min slutsats av detta är att Sverige måste agera internationellt. Vi måste betala för åtgärder vidtagna i andra länder, överföra och vidareutveckla tekniker till andra och ge andra länder anledning och incitament att införa kraftfulla ekonomiska styrmedel typ koldioxidskatt och utsläppshandel. Detta krävs om det globala klimathotet ska bemästras.

Men oppositionen går motsatt väg. I era förslag vill ni ge noll värde till internationella åtgärder. Ert fokus ligger på Sverige, vilket vi har hört i anförandena från Maria Wetterstrand och Anders Ygeman. Allt som får räknas ska göras hemma. Åtgärder som vidtas utomlands ser ni som moraliska fattigdomsbevis som ni stigmatiserar och inte vill ska få räknas in i Sveriges agerande.

Kära opposition! Var någonstans menar ni att vårt slag om klimatet står? Är det enbart i Sverige eller framför allt globalt i USA, Kina, Indien och hela Europa? Hur ska dessa länder ges incitament att delta i en internationell klimatregim för lägre utsläpp? Vad ska göras globalt? Finns det ens en början till en antydning till ett litet utkast till svar på de här frågorna? Jag har faktiskt inte hört det ännu.

För det andra kritiserar Miljöpartiet i begäran om den här debatten EU-kommissionen för att den inte siktar högre, inte bundit medlemsländerna mer, föreslagit tidigare neddragningar och haft hårdare krav på förnybar energi.

Jag förstår den kritiken, men den saknar helt trovärdighet när den kommer från Miljöpartiet. Det är ett parti som bygger sin existens bland annat på kravet på ett svagare EU och på att säga nej till att medlemsländer binds vid gemensamma beslut. Och framför allt vill Miljöpartiet att Sverige ska gå ut ur EU. Hur ska ni nej-partier egentligen ha det? Ni pratar om att EU borde öka klimatinsatserna. Ni är missnöjda med de insatser som EU gör, men själva vill ni försvaga EU och att Sverige ska lämna EU. EU-fientlighet dokumenteras och genomsyrar ert agerande i riksdagens EU-nämnd varje fredag vecka in och vecka ut.

Jag tror inte på något seriöst allvar i ert klimatengagemang så länge ni har på partiprogrammen att Sverige ska gå ur EU och därmed lämna världens kraftfullaste organisation i klimatpolitiken. Det innebär att man lämnar EU:s klimatpolitik att bestämmas av andra och lämnar bestämmanderätten över EU:s globala klimatinsatser till andra. Det gör man inte om man är seriös i klimatpolitiken.

Vad är viktigast, Miljöpartiet och Vänsterpartiet? Är det kampen mot klimathotet eller kampen mot EU, den organisation utan vilken vi i dag inte hade haft någon global miljöpolitik över huvud taget? Finns det ett svar på den frågan? Vilken slutsats drar nej-partierna av till exempel det här paketet som har lagts fram av EU-kommissionen?

För det tredje har ni alla tre i oppositionen angivit som mål att koldioxidutsläppen ska minska med 40 procent till 2020. Men med vilka åtgärder ska detta genomföras? Jag kan inte genomsåda det ännu. Däremot hör vi gång efter annan, inte minst från denna talarstol i dag, att det går genom kostnadsfri och ansträngningsbefriad energieffektivisering.

Men, nej, det är inte gratis. Det som behövs för att uppnå till exempel minus 40 procent är att man drar upp priset på koldioxid, högre koldioxidskatt, högre pris på utsläppsrätter och färre undantag för särintressen och produkter. Så måste det gå till, och det är den kostnadseffektiva vägen.

Då är min fråga framför allt till Socialdemokraterna: Hur mycket måste man dra upp priset på koldioxid för att nå 40 procents minskning av utsläppen, som ni har föreslagit? Ni vill framställa er som särskilt ansvarsfulla inom oppositionen. Ni måste i så fall ha räknat på det koldioxidpris som krävs för 40 procent när ni bestämde er för just 40 procent. Vad är svaret? Vad är bensinpriset? Vilka är de slojade undantagen och de avskaffade nedsättningarna?

För det fjärde är klimathotet det överordnade hotet. De stackars tittare som har tittat på det här programmet har fått erfara en total sammanblandning av de fyra olika mål som finns, där det viktigaste målet dock inte är förnybar energi, utan det är minskade koldioxidutsläpp. Det är viktigt att notera.

Då säger jag naturligtvis som folkpartist att kärnkraften är ett koldioxidfritt och därmed bra energislag ur klimatsynpunkt. Därför ska vi bygga ut kärnkraften och även planera för att ersätta våra tio reaktorer med nya, effektivare och säkrare reaktorer. Bland alla möjliga åtgärder är mer kärnkraft på hemmaplan vårt lands enskilt viktigaste bidrag hemma till globalt minskade koldioxidutsläpp till 2050, då vi ska ha minskat dem med 80 procent. Dagens svenska kärnkraft besparar atmosfären ungefär 100 miljoner ton koldioxid ton varje år.

Även du, Maria Wetterstrand, ser ju klimathotet som överordnat. Varför vill du då lägga ned den viktiga, koldioxidfria kärnkraften till 2020 i Sverige?

(Applåder)

Anf. 7 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Fru talman! Även om man lätt kan få ett annat intryck handlar den här debatten om kommissionens förslag till klimat- och energiåtgärder, ett förslag som befäster EU:s världsledande ställning när det gäller arbetet mot klimathotet.

Men det här förslaget är inte hugget i sten. Det är just ett förslag, och de svenska ståndpunkterna kan knappast förankras förrän det finns ett förslag att ta ställning till. Nu kommer förhandlingar att ta vid i ministerråd och med Europaparlamentet, och då kommer vi att diskutera med den svenska regeringen om vilka de svenska ståndpunkterna ska vara.

Inriktningen är att ett beslut ska kunna komma under våren 2009. Denna process sker parallellt med de jätteviktiga förhandlingar som har uppkommit efter Balimötet, där alla världens länder kom överens om att vi ska gå framåt tillsammans. Då är det viktigt att arbetet inom EU förstärker dessa möjligheter till en global överenskommelse, därför att det här är ett globalt problem, där EU står för drygt 10 procent av utsläppen och Sverige för 0,2 procent. Men vi ska naturligtvis göra vad vi kan inom EU och i Sverige.

Fru talman! Sverige har varit mycket aktivt, både den tidigare regeringen och inte minst alliansregeringen, i EU:s klimatarbete. Vi kristdemokrater vill naturligtvis att regeringen ska fortsätta driva på och förbättra förslaget. Jag tror att det är viktigt att regeringen tar sin utgångspunkt i att det blir en global överenskommelse och därmed att EU ska bidra med minst 30 procent av reduktionerna. Man kan ju inte på Bali prata om att den industrialiserade världen ska svara för 25–40 procent och sedan i det egna arbetet nöja sig med 20 procent. Och jag tror att det framgår av det Andreas Carlgren sade att det också är den svenska inriktningen.

Kristdemokraterna menar att EU:s program måste ha en starkare fokusering med inriktning på energieffektivisering. Nu är det starkt fokus på hur tillförseln ska ske, och det har sina begränsningar. Satsa mer på effektiviseringsprogram gemensamt i Europa! Vi behöver också i förhandlingarna föra fram behovet av gemensamma styrmedel som blir konkurrensneutrala – varför inte en kilometerskatt på EU-nivå? Vi behöver jobba för mer auktionering, och arbetet med att certifiera biodrivmedlen måste ske så att det blir ett bra slutresultat. Det måste bli slut på subventioneringen av kolkraft i Europa – det bör också vara en position.

Vi bör också föra in diskussionen om den export av utsläpp som vår import av grejer från Kina, Indien och andra länder innebär. Det kan ta sig uttryck i att vi driver på när det gäller kraftfullt stöd till teknikutveckling och tekniköverföring till u-länderna.

Vi behöver också arbeta stenhårt i EU för en effektivisering av transportsystemen, inte minst utbyggnaden av järnvägsnäten, så att de verkligen blir ett alternativ till tunga vägtransporter. Järnvägstransporterna från Norrland ned till Rom går ju med krypfart. Det finns säkert många fler ståndpunkter som kraftfullt skulle förbättra den europeiska positionen.

Men trovärdigheten kräver också att vi gör vår hemläxa – att vi gör insatser på hemmaplan. Klimatberedningen jobbar konstruktivt med detta: ett omfattande effektiviseringsprogram för alla samhällssektorer – potentialen är mycket stor – investerings- och utvecklingsprogram för biogas till fordon och utveckling av elhybrider, att uppmuntra produktion och konsumtion av lokalt producerade livsmedel, att fortsätta och öka satsningen på vindkraft och utvecklingen av kraftvärme samt optimering av den koldioxidfria elproduktion som vi har i Sverige via kärnkraft och vattenkraft så att vi kan bli exportörer på allvar av el till Europa, där den kan ersätta smutsig kolkraft.

Det handlar också om koldioxidrelaterad fordonsskatt och förmånsbeskattning av tjänstebilar, tuffa standarder för ny- och ombyggnad av bostäder och så vidare samt kollektivtrafiksatsningar, smarta transportlösningar, IT-möten i stället för tjänsteresor, program i varje kommun för att minska koldioxidutsläppen och inte minst att all offentlig upphandling måste vara klimatsmart.

Fru talman! Sverige ska fortsätta driva på inom EU, och EU ska fortsätta driva på övriga världen för att begränsa den pågående klimatkatastrofen. Det är vår skyldighet och vår plikt om inte barn, barnbarn och barnbarnsbarn ska få bära bördorna från våra försummelser.

(Applåder)

Anf. 8 WIWI-ANNE JOHANSSON (v):

Fru talman! För några dagar sedan kom de amerikanska universiteten Yales och Columbias rankingslista över världens länder när det gäller miljöhänsyn och åtgärder för miljön. Sverige kom tvåa efter Schweiz. Kriterierna är ett tjugotal, och de tar bland annat upp utsläpp, växthusgas och uthållig energi. Det är ju bra att ligga tvåa, men ännu bättre är förstås att vinna den här ligan.

Det är inte den nuvarande regeringen som ligger bakom den här placeringen – det ska man komma ihåg. Snarare är det på gamla meriter som nuvarande regeringen fortfarande lever. Det är på den politik som Moderaterna konsekvent har röstat ned här i kammaren som regeringen Reinfeldt nu har kunnat resa runt i världen och ta emot ovationer.

Retoriken utåt, inte minst här hemma, har gått ut på att Sverige också i fortsättningen ska ha en ledande roll och gå före i klimatpolitiken. Det låter bra. I samtal med EU har den svenska regeringen haft en hög svansföring och sagt sig trycka på för höga ambitioner. På Bali hade också EU bra ambitioner och var den offensiva parten.

Men när så EU kom med det här energi- och klimatkpaketet är de höga ambitionerna borta. Målet att minska utsläppen med mellan 25 och 40 procent blev till 20 procent, och den svenska regeringen klagar.

Regeringen Reinfeldts näringsminister har åkt i skytteltrafik till Bryssel för att böna och be för att Sverige ska göra mindre än andra länder. Eftersom vi redan har gjort så mycket ska vi nu bara behöva göra lite. Det tycker jag är skämmigt.

Redan i dag är fler människor på flykt undan miljöförändringar och naturkatastrofer än undan väpnade konflikter. Jordens fattiga länder har redan drabbats värst av klimatförändringarna, men de saknar resurser för att anpassa sig till dem. Människor i Afrika, Asien och Latinamerika

betalar ett högt pris för de klimatförändringar som framför allt skapas av oss i den rika världen.

Enligt Sternrapporten har Europa och Nordamerika släppt ut 70 procent av den koldioxid som orsakar klimatförändringarna. Med det i tankarna känns det onekligen lite futtigt att vi i ett av världens rikaste länder står och diskuterar några procent hit eller dit. Vi diskuterar om vi har råd att minska våra utsläpp med si eller så många procent och om vi har möjlighet att öka andelen förnybar energi med si eller så många procent.

Vi är redan i dag endast några få procent från EU:s krav på andelen förnybar energi, och inte har vi i Sverige blivit fattigare på grund av att vi satsat på miljön. Att sedan regeringen omfördelat våra resurser så att de sjuka och arbetslösa blivit fattigare och de redan rika rikare är en helt annan fråga. Få länder har så goda förutsättningar som Sverige att öka andelen förnybar energi. Vi har Europas längsta kust och gott om skog.

I likhet med Miljöpartiet, som i sin lysande rapport visar på den stora potential som branschorganisationerna själva uppskattar finns för att öka andelen förnybar energi, har vi i en tidigare rapport kartlagt hur många arbetstillfällen branscherna uppskattar kan skapas genom energiomställningen. Vi lät utredningstjänsten i riksdagen ta reda på, via branschorganisationerna, hur många jobb som kan skapas; bland dessa finns LRF, Återvinningsindustrierna, Vindkraft och Exportrådet. Sammanlagt blev det nästan 170 000 nya jobb till 2020 bara i Sverige om vi satsar på förnybar energi.

Att höja ribban för hur stor andel av vår energi som kan vara förnybar kommer med andra ord inte att leda till massarbetslöshet och stampade jordgolv. Men vi kan heller inte trampa på i ullstrumporna och låtsas som om vi inte måste spara energi. Att spara energi är helt nödvändigt eftersom all energiproduktion på något sätt belastar miljön. Visserligen har vi mycket skog, men den ska också räcka till mycket. Likaså finns det naturligtvis en gräns för hur många vindkraftverk vi kan bygga i Sverige. Därför är den bästa kilowattimmen förstas den som vi aldrig använder. Här finns en stor möjlighet. För att ge ett exempel har forskare vid Tema Teknik i Linköping räknat ut att enbart den mindre elintensiva industrin kan effektivisera sin elanvändning med 50 procent.

Det finns mycket vi måste göra genom politiska beslut. Vi måste ställa krav i offentlig upphandling och krav på energisnåla hus. Vi kan ge morötter till privatpersoner så att vi använder lågenergilampor i stället för vanliga glödlampor, så att vi äter mindre kött och så vidare. Det finns en räckvidd saker som vi är tvungna att fatta beslut om.

Fru talman! Jag tror att miljöministern vill höja ribban, och vi vill gärna hjälpa honom med det. Vi vill nämligen att Sverige minskar utsläppen med 40 procent till år 2020 och dessutom satsar i de länder som lider mest av den koldioxid som vi är med och släpper ut. Höj ribban för förnybar energi i den storleksordning som Miljöpartiets branschundersökning visar är möjlig! Det ger, enligt Vänsterpartiets tidigare beräkningar, 170 000 nya jobb.

Det finns många saker kvar att förhandla om. Vi hörde tidigare att ingenting är hugget i sten. Så snälla miljöministern, säg till kamraterna i regeringen att också de höjer ribban och inte förhandlar ned den ytterligare.

(Applåder)

Fru talman! Jag vet inte om någon lade märke till hur snabbt oppositionspartierna övergav både diskussionen om världen i övrigt och den om EU. De begärde en debatt om EU:s energi- och klimatkpaket, men nu visar det sig att de egentligen bara vill angripa regeringen. Jag tror inte att jag i Maria Wetterstrands inlägg ens hörde ordet u-länder. De finns inte i tankevärlden. Men om vi ska lyckas rädda klimatet måste vi ha en internationell, global, överenskommelse hösten 2009. Det har ingen trovärdighet om vi då bara ägnat oss åt vår egen hemmaplan. Så kommer förhandlingarna inte att gå till. Låt det stå alldeles klart och tydligt: Vi ska i Sverige göra allt vi kan för att rädda världens klimat, men vi kan inte rädda världens klimat i Sverige.

Då uppstår några frågor – och Anders Ygeman, försök inte med det där om biståndet; det har ökat under alliansregeringen – bland annat om de flexibla mekanismerna. Det är mycket precist, för det handlar för det första om en marknad som u-länderna vill ska öka. När jag reser till Indien nästa vecka för att börja diskutera hur vi ska nå den globala klimatöverenskommelsen kommer de att ta upp frågan. Ska svaret bli att oppositionen i Sveriges riksdag inte vill att vi använder en del av våra utsläppsminskningsschanser?

För att vara med och skapa den marknad som i sin tur skapar investeringarna måste vi se till att öppna en privat investeringsmarknad och se till att den verkligen leder till FN-kontrollerade utsläppsminskningar. Den behöver växa i stor skala. Låtsas inte att det är en smitväg! Det är en solidaritetens väg. Det är inte nationalismens väg. Vad är det som har hänt om ni är på väg att överger den?

För det andra handlar det om utsläppshandeln. Hur vill ni utveckla den? Det stora som nu håller på att ske är att vi inte bara skapar en marknad i EU utan även är på väg att till den knyta Kalifornien och andra delstater i USA, liksom sådana europeiska länder som inte hör till EU. De kommer att börja ansluta sig till den marknaden. Norge har redan gjort det. Det är klart att det spelar roll om vi lyckas skapa en sådan global handel. Hur vill Miljöpartiet, Socialdemokraterna, Vänsterpartiet vara med och skapa denna marknadsekonomiska förutsättning för en global lösning på klimatproblemet?

För det tredje nämndes det att tyskarna gör så mycket. Det är sant, men glöm inte utgångsläget. Jag nämnde att en svensk släpper ut sex ton koldioxid. En tysk släpper ut tio ton. Om man räknar in de så kallade kolsänkorna, vilket man får göra enligt Kyotoprotokollet, blir skillnaden ännu större. Sverige ligger då på sju och ett halvt ton, tyskarna på femton och ett halvt ton. Om de satsar på att minska sina utsläpp med 40 procent – och Tyskland är enda land i EU som säger detta – blir frågan: Vad är motivet till att Sverige, som i stort sett har hälften av utsläppen, ska ta på sig samma börda när det ändå inte räddar klimatet? Och ska vi dessutom överge u-länderna? Det skulle jag gärna vilja ha svar på.

Regeringarna började detta arbete långt innan alliansregeringen tillträdde. Det är sant att den förra socialdemokratiska regeringen gjorde mycket bra ifrån sig. Det är också sant att det var den förra borgerliga regeringen som införde koldioxidskatten. Vidare är det sant att det var under Fälldinregeringarna på 70-talet som de verkliga satsningarna på förnybar energi ökade. Men det är dessutom sant att ingen regering satsat

lika mycket som den nuvarande alliansregeringen. Miljöpartiet stödde en regering som gjorde mindre, men nu är ni mycket kritiska. Då var det rätt, och därför uppstår frågan om ledartröjan. Har ni inte tittat i tabellerna? Sverige kommer att vara i ledningen, skyhögt, vad gäller EU:s åtaganden. Långt efter oss kommer sedan Lettland, och långt efter dem Finland. Så kommer ingenting och ingenting och därefter de andra staterna.

Jag hörde att Anders Ygeman, som ju ibland är lite lättviktig i replikerna, sade att vi hade tagit av oss ledartröjan och satt på oss dumstruten. Man ska ha tryckt ned dumstruten bra långt ned i ögonen för att inte se hur Sverige har ledningen och också behåller den. Alliansregeringen vill göra just det.

(Applåder)

Anf. 10 MARIA WETTERSTRAND (mp):

Fru talman! Det räcker inte att bli miljövän när det är miljödebatt. Det måste man vara även i andra sammanhang.

Regeringspartierna talar gärna om vikten av internationella insatser. Låt mig varna lyssnarna lite grann. Det är nämligen ett av de absolut vanligaste argumenten för att slippa göra saker nationellt. Jag är så trött på att alla försöker skylla på varandra, att alla anser att någon annan ska lösa problemet. Grannens bil drar mer bränsle än min, så det är hans ansvar. Kommunen tycker att staten måste fixa det. Staten tycker att EU, det vill säga andra EU-länder, inte vi, ska ta ansvaret och lösa problemet. EU skyller på USA som skyller på Kina som skyller på USA.

Jag fick häromdagen en fråga från en av kvällstidningarna där de undrade om jag tror att det finns utomjordingar, på andra planeter. Det får man nästan hoppas, för det måste väl bli någon därifrån som kommer hit och löser problemet åt oss eftersom vi inte verkar kunna fixa det själva.

Ofta är argumenten just de som Carl B Hamilton lyfter fram, nämligen att vi står för en så pass liten del av världens utsläpp. Men så kan ju alla säga. Varenda delstat i USA och varenda kommun i Kina, liksom vartenda land i EU, kan säga det. Risken blir att ingen gör något, för alla tror att just det de kan göra är så lite i det stora hela. Denna attityd måste förändras.

Låt oss titta på vad som händer internationellt. Vi börjar med EU. Vilka partier är det som när det kommer till kritan driver på för en starkare miljöpolitik i EU? När det görs granskningar konstaterar man att det i EU-parlamentet är Miljöpartiet som driver på hårdast för att EU ska ha en starkare miljöpolitik. Det är inte Folkpartiet och Moderaterna, trots att de säger sig vara så positiva till att det ska hända saker på EU-nivå.

Låt mig också påminna om två saker när det gäller det internationella arbetet. Även internationella åtaganden innebär faktiskt att vi måste minska våra utsläpp här i slutändan. Det är ändå här, i den rika delen av världen, som en stor del av utsläppen sker. Ska man nå ned 80–90 procent på global nivå till 2050 måste utsläppen minska här, eftersom det är här de största utsläppen sker.

Man måste också ha trovärdighet med sig i ryggsäcken eller portföljden när man åker till de internationella förhandlingarna. Och hur byggs den upp? Byggs den upp genom att Sverige åker till Bryssel och försöker

förhandla ned Sveriges del av ansvaret, eller byggs den upp genom att vi säger att ja, vi är beredda att göra det här och mer därtill?

När det gäller att få med Kina och Indien i internationella avtal tror jag att den bästa vägen att gå är att försöka ordna utsläppshandel inom sektorer, alltså att de elintensiva sektorerna, exempelvis stålindustrin i hela världen, bildar en bubbla för utsläppshandel sig emellan. Jag tror att det är en möjlig väg att gå. Jag tror att det är väldigt svårt att få med dem på bindande åtaganden som gäller hela deras nationella utsläppsminskningar.

Utsläppshandeln är jag mycket positiv till – när den fungerar. Men när den inte fungerar tycker jag inte att den är bra, utan då behöver man i stället koldioxidskatter, gärna på internationell nivå. Det tycker jag är bra.

Avslutningsvis: Den energi som regeringen eventuellt har tänkt lägga på att minska Sveriges del av ansvaret ytterligare, även utifrån det som vi har hört hittills, tycker vi i stället ska läggas på att höja hela EU:s ambitionsnivå när det gäller klimatet! Det är det världens klimat behöver, men det är också det som kan ge EU trovärdighet när man åker till de internationella förhandlingarna.

(Applåder)

Anf. 11 ANDERS YGEMAN (s):

Fru talman! ”Sanningen skall göra eder fria.” Det var ingen borgerlig regering, Andreas Carlgren, som lade fram förslaget om koldioxidskatt. Det var en socialdemokratisk majoritet i riksdagen, men *ikraftträdandet* skedde under den borgerliga regeringen. Carl B Hamilton kan kolla i protokollet – vi gjorde det tillsammans med Folkpartiet som röstade för. Men det föreslogs av en socialdemokratisk regering, inte en borgerlig.

Vi vill minska de svenska koldioxidutsläppen med 40 procent. Det är det krav vi har på oss från forskarna och från det internationella samfundet. Det börjar bli bråttom nu. Det är det krav Andreas Carlgren själv förde fram på Bali. Mellan 25 och 40 procent ska vi minska. Menar Hamilton och Carlgren att vi även här ska peka finger åt andra men inte göra jobbet själva? Varför ska vi kräva av andra att de ska göra mer än ni anser att vi själva mäktar med? Hur kan man behålla ledartröjan om man inte är beredd att göra jobbet själv? Hur ska vi kunna leda världen 2009 om vi som Hamilton och Carlgren inte är beredda att ta ledningen själva?

Kom inte och påstå att vi inte vill ha CDM eller flexibla mekanismer! Vi har i varje läge haft lika många eller fler sådana än ni. Men vi vill inte använda dem för att undandra oss vårt eget ansvar. Vi har högre internationella mål än ni. Vi har avsatt mer pengar än ni. Vi har genomfört fler åtgärder än ni. Men vi tänker inte låta u-länderna lösa våra klimatproblem. Vi tänker vara med och bidra till att lösa u-ländernas klimatproblem.

(Applåder)

Anf. 12 BJÖRN HAMILTON (m):

Fru talman! I natt kom jag hem från Ukraina. Jag har varit där med handelsministern i två dagar. Man hade samtal med Ukrainas energiministerium.

Prot. 2007/08:60
31 januari

*Aktuell debatt:
EU-kommissionens
förslag om energi-
och klimatpolitiken*

Ukraina har en rätt dålig profil på sin energianvändning, med mycket energi som påverkar klimatet negativt och så vidare. Men man var oerhört intresserad av att köpa och nyttja svensk miljöteknik! Det var 40 företag som följde med denna delegation. Många av dem var just konsulter inom och producenter av miljöteknik. Det tycker jag är ett exempel på hur vi kan hjälpa till och hur Sverige kan ta en del av sitt ansvar. Inte hela sitt ansvar, för det är klart att vi ska jobba med dessa frågor här hemma också, men får vi inte med oss den övriga världen och hjälper vi inte dem att förbättra sin energiproduktion i en miljö- och klimatvänlig riktning spelar det ingen roll vad vi gör här hemma. Det tycker jag egentligen är det absolut viktigaste.

Om vi ser på några jämförelsesiffror släpper Sverige enligt Naturvårdsverket ut ungefär 65,7 miljoner ton koldioxid per år. Det är hälften av vad världens vulkaner släpper ut varje år. Det är, lågt räknat, ungefär vad staden Chicago släpper ut. Det är klart att i världsperspektivet är Sveriges andel av utsläppen väldigt låg. Varje krona vi investerar i Sverige har naturligtvis sitt värde, men den har ett större värde när vi investerar den i Indien, Kina, Brasilien och de länder som verkligen behöver både teknik och hjälp för att lösa dessa problem.

(Applåder)

Anf. 13 CARL B HAMILTON (fp):

Fru talman! Jag ska ge Maria Wetterstrand rätt på en punkt: Man måste ro med två åror i klimatpolitiken, en nationell åra och en internationell åra. Ska vi ha trovärdighet internationellt måste vi vidta åtgärder hemma. Det är då vi får legitimitet. Det är då vi kan säga till andra vad vi tycker att de ska göra. Gör vi inte det kommer repliken från andra länder naturligtvis att vara: Åk hem och sopa framför egen dörr först! Det är alldeles tydligt.

Men när det är sagt måste man notera att 99,8 procent av världens koldioxidutsläpp inte sker inom Sveriges gränser. Vad ska ni göra åt dessa 99,8 procent? Det är det som det är så tyst om. Det som är så beklämmande är att partier som annars, historiskt sett, varit relativt internationalistiskt orienterade i denna fråga är knäpptysta. Det handlar naturligtvis inte om att slippa göra något själva utan om att komma åt dessa 99,8 procent som släpps ut utanför Sverige.

Sedan blir det jättekonstigt när både Vänsterpartiet och Miljöpartiet i praktiken säger att vi ska göda LRF och andra branschorganisationer med statliga subventioner så fixar de det förnybara. De håller i taktpinnen när ni utformar er politik om förnybar energi. Beklämmande! Beklämmande!

Maria Wetterstrand svarade inte på frågan om EU. Hur kan ni förena kampen mot EU med kampen mot klimathotet? Det går inte ihop. Byt politik så slipper vi byta klimat!

(Applåder)

Anf. 14 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Fru talman! När man hör oppositionen blir man lätt fundersam. Lusten att kritisera, lusten att hacka och få regeringen att framstå i dålig dager, fördunklar ju för åhörarna det faktum att EU går i täten i det globala arbetet och att Sverige går i täten i EU långt före i flera avseenden.

Det fördunklar också det faktum att regeringen vill förbättra detta ytterligare.

Klimatproblemen är gränsöverskridande, som bara kan lösas gemensamt, globalt och inom EU – ett EU som några inte alls vill vara med i.

Nu måste vi ta ett gemensamt ansvar. Kom upp ur skyttegravarna och delta i konstruktiva samtal om de lösningar som måste genomföras. Om det är på föregående regeringars meriter den nuvarande regeringen bygger vidare – så gläds åt det. Det är väl kanonbra. Var glada och positiva över att andelen förnybar energi är större än någonsin, att utsläppen minskar mer än någonsin, att investeringsprogram och klimatsatsningar är så omfattande.

Kristdemokraterna kommer att vara aktiva och pådrivande inom regeringen och i arbetet för att utforma ståndpunkter i det fortsatta arbetet med att förbättra EU:s klimat- och energiprogram. Välkomna med i det arbetet.

(Applåder)

Anf. 15 WIWI-ANNE JOHANSSON (v):

Fru talman! Beklämmande är ordet. Det verkar som om de borgerliga partiernas företrädare inte hör vad vi säger. Det är fräckt att säga att vi inte är internationalistiska, att vi inte vill göra någonting i andra länder. Om det är något som alla tre i oppositionen har varit överens om är det att, som Carl B Hamilton säger, sopa rent framför egen dörr. Vi ska dessutom fullgöra åtaganden i andra länder.

Vi säger inte nej till flexmex, CDM, JI och allt vad det heter, utan vi vill verkligen göra detta. Vänsterpartiet har ett särskilt förslag som vi kommer att lägga fram i samband med höstbudgeten om ett klimatbistånd. Det är den rika världen som smutsar ned i den fattiga delen av världen, och det är där man bär konsekvenserna – torka, översvämningar. Det är ett lumpet påhopp, eller så har man varit lomhörd.

Vi vet verkligen var utsläppen sker. Någon tog upp att det bara är fråga om vad vi gör här hemma. Miljöministern berättade att ungefär 6 ton släpps ut per person i Sverige, och det var minsann ännu värre här och där i Europa. Ja, det är ännu värre om det är som KTH och Annika Carlsson-Kanyama har kommit fram till i en sammanräkning, nämligen att tillsammans med det vi importerar är det fråga om det dubbla – alltså 13 ton. Vi är inte så himla bra utan vi måste göra mer.

Höj ribban, miljöministern. Ingenting är hugget i sten. Ta dina kamrater i regeringen i örat så att de blir lite tuffare.

Anf. 16 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Fru talman! Det som hela tiden missas är att de flexibla mekanismerna innebär att ta vårt ansvar.

Anders Ygeman sade att det inte skulle hindra att vi gör allt hemma, att det skulle vara att skylla ifrån oss problemen på u-länderna. Det är inte sant, och det är inte så u-länderna uppfattar det. Om vi satsar 1 krona här – vi satsar många kronor – ger det mindre effekt för klimatet. Det ger långt större effekt för klimatet om vi satsar den kronan i ett u-land. Dessutom ger den en rad effekter för nya jobb, fabriker och anläggningar som kan producera förnybar energi och minska utsläpp. Det är precis vad u-länderna vill.

Prot. 2007/08:60
31 januari

Aktuell debatt:

*EU-kommissionens
förslag om energi-
och klimatpolitiken*

Ni säger hela tiden att detta ska göras utanför våra åtaganden. Men poängen är att det ingår i åtagandena att göra detta. Det är precis vad som är fördelen med de globala överenskommelser vi nu ska sluta. Tanken är att i-länder ska göra satsningar i u-länder samtidigt som satsningar görs hemma. Det ökar marknaden för att minska utsläpp, minska förstörelsen av klimatet, samtidigt förbättra miljön, få fler jobb och investeringar samt skapa en marknad som också ger en utveckling i u-länderna. Det är frågan, och det är det ansvaret ni missar.

Försök inte skylla på allt vi inte skulle vilja göra hemma. I själva verket är investeringarna i förnybar energi större än någonsin. Vi har varit med och skapat styrmedlen, och vi är beredda att fortsätta att förstärka det som behövs, bland annat se över en minskning av regelkrånglet, göra det lättare att snabbt söka och få tillstånd – det finns inga rimliga skäl till att det ska ta längre tid i Sverige än i våra grannländer att få tillstånd att bygga vindkraft. Det är därför som den här regeringen har lagt fram det mest omfattande klimatstyrande skattepaketet någonsin.

Jag kan inte låta bli att fråga Maria Wetterstrand: När principen om att höja skatten på det som förstör miljön och sänka skatten på arbete får brett genomslag, varför överger då Miljöpartiet frågan om skatteväxlingen? Ni ersätter bred skatteväxling med bred skattehöjning hela vägen. Ni höjer skatten på både miljö och arbete. Varför gör ni det när ni är på väg att få det breda stödet? Det är obegripligt.

Den här regeringen gör större satsningar än någonsin på miljö och klimat. Det konstiga blir då att ni framför kritik. Man hör riktigt hur ni söker argumenten för att lyckas ta i. Varför säger ni inte i stället att det här är bra?

Det är sant att den socialdemokratiska regeringen gjorde mycket. Det är inte svårt för mig att säga att det var bra. Varför har Anders Ygeman så svårt att säga att något som alliansregeringen har gjort är bra? Varför är det inte bra att införa mer klimatstyrning i skatteväxlingen? Då står man genast här och bjäbbar.

Jag konstaterar att det trots allt finns några delar där vi är helt överens. Sverige har ledningen när de gäller att minska koldioxidutsläppen. Vi ska fortsätta att vara i ledningen. Det är vad regeringen vill. Det vill oppositionen också. Vi har ledningen när det gäller förnybar energi i världen. Vi ska fortsätta att ha den ledningen. Det vill regeringen, och det vill oppositionen också. Jag hör nu att ni säger att ni vill utveckla utsläppshandeln. Det är bra. Jag hör också att ni säger att vi ska ta vara på de flexibla mekanismerna. Det återstår att se hur reglerna fungerar och anpassa sig till den verklighet u-länderna lever i. Då kan vi lyckas skapa den enighet som behövs i riksdagen.

(Applåder)

Anf. 17 MARIA WETTERSTRAND (mp):

Fru talman! Jag kommer att fortsätta att vara missnöjd med regeringens politik så länge som ni fortsätter att satsa på stora motorvägsprojekt i storstadsområdena, så länge ni inte är beredda att göra någonting när det gäller att minska flygtrafikens påverkan på klimatet, så länge ni skickar ministrar till Bryssel för att minska Sveriges andel av det gemensamma åtagandet. Jag kommer att fortsätta att vara missnöjd så länge ni inte tydligt visar att klimatpolitik är något som ni tar på allra största allvar.

När ni väljer att i stället göra de stora investeringarna i spårinfrastruktur, som leder till ett trafiksystem som inte påverkar klimatet negativt på det sätt det gör i dag, när ni vågar göra de stora, tunga insatserna för att minska klimatpåverkan, kommer vi att berömma er. Jag lovar.

Låt mig vara tydlig när det gäller det internationella samarbetet. Sverige ska satsa i de fattiga länderna i världen. Det handlar om tekniköverföring. Låt oss säga att vi bygger solenergi för att minska användningen av diesellaggregat på glesbygden i fattiga länder. Vi borde se till att allt bistånd vi ger ska bidra till att förhindra att de gör samma misstag som vi och bygger fast sig i ett samhälle som är beroende av fossil energi.

Regeringspartierna har en konstig definition av internationell solidaritet. Ni säger att ni är beredda att satsa internationellt, men bara om ni får betalt för det genom att vi minskar våra ambitionsnivåer hemma. Riktig solidaritet kräver ingenting tillbaka.

Sätt ett tydligt nationellt mål så att vi alla vet vad som gäller. Utöver det sätt ett mål för de insatser vi ska göra internationellt så att dessa saker inte står mot varandra. Det är viktigt.

Det har varit en bra debatt. Jag hoppas att vi får återkomma och diskutera frågorna ytterligare gånger. Jag tackar miljöministern för att han har kommit hit för att diskutera med oss och ge oss en del information. Framför allt hoppas jag att vi får se de krafter i klimatpolitiken under 2008 som regeringen har utlovat ska komma under det här året. Jag tycker, tyvärr, inte att det har börjat särskilt bra.
(Applåder)

Anf. 18 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c):

Fru talman! Här på slutet kunde Maria Wetterstrand ändå inte låta bli att köra ramsan om motorvägarna. Det där är inte sant. Det är i själva verket så att vi gör stora satsningar på kollektivtrafiken i Stockholmsområdet.

Det finns ett stort gapande hål i de investeringsplaner för både vägar och järnvägar som ni lämnade efter er. Jag förstår att det är svårt att ta ansvar, men då får man också stå upp för att det ibland blir fel. Det ni lämnade efter er där blev fruktansvärt fel.

Flyget: Vi tar in det i utsläppshandeln.

Förnybara energin: Vi har från svensk sida tagit ledningen. Vi skapade spelreglerna som gör det, och vi kommer att fortsätta att ha ledningen. Det går inte att låtsas bort.

Det som trots allt inte har blivit besvarat i den här debatten är detta: Om vi satsar 1 krona här hemma – det ska vi göra, och det gör vi mycket; vi kommer till och med att öka satsningarna, som nu är större än någonsin – ger det bara tiondelen i klimateffekt om vi satsar den i ett annat land där utsläppseffekten är maximal.

Om vi då säger att det ska vara den svenska huvudlinjen, att allt ska satsas här för att vi ska minska utsläppen, betyder det att vi med berätt mod avstår från de största möjliga klimatminskningarna. Det är klimatminskningar som görs i samma atmosfär, där hela jordklotet drabbas men där vi lyckas tio gånger bättre om vi gör det i u-länder också.

Det kommer att vara vägmålet, som jag hoppas att ni inte har besvarat för sista gången. Det vore oklokt.

Jag tycker alltid att det är roligt att föra debatt med Maria Wetterstrand. Du är engagerad, och jag gillar det du står för i ditt brinnande miljöengagemang. Jag skulle önska att det var mer internationalistiskt. Jag skulle önska att det var lite mindre partiegoistiskt ibland. Men jag tror att det finns mycket att göra också tillsammans.
(Applåder)

Överläggningen var härmed avslutad.

6 § Meddelande om utrikespolitisk debatt

Tredje vice talmannen meddelade att den utrikespolitiska debatten skulle äga rum *onsdagen den 13 februari kl. 09.00*.

Meddelandet hade delats ut till kammarens ledamöter.

7 § Anmälan om sammansatt justitie- och socialutskott

Från sammansatta justitie- och socialutskottet hade följande promemoria inkommit:

Sammansatt justitie- och socialutskott
3 bil.

Justitieutskottet och socialutskottet har jämlikt riksdagsordningen 4 kap. 8 § i separata beslut av den 18 december 2007 och den 17 januari 2008 överenskommit att genom deputerade i sammansatt utskott gemensamt bereda

- skrivelse 2007/08:39 Handlingsplan för att bekämpa mäns våld mot kvinnor, hedersrelaterat våld och förtryck samt våld i samkönade relationer,
- motioner väckta med anledning av skrivelsen,
- motioner från allmänna motionstiden 2007, remitterade till JuU och SoU.

Till deputerade i det sammansatta utskottet har utsetts de i bifogade förteckning upptagna riksdagsledamöterna. (Jfr. protokoll 2007/08:14 [JuU] och protokoll 2007/08:15 [SoU]).

Det sammansatta utskottet, som benämns Sammansatta justitie- och socialutskottet (JuSoU), har vid konstituerande sammanträde denna dag utsett följande presidium:

Kenneth Johansson (c), ordförande

Elisebeht Markström (s), vice ordförande

Stockholm den 29 januari 2008

Kristina Svartz

Kanslichef justitieutskottet

Monica Dohnhammar

Kanslichef socialutskottet

Bilaga 1 hade följande lydelse:

Prot. 2007/08:60

31 januari

Nominering av ledamöter och suppleanter till sammansatta justitie- och socialutskottet (JuSoU)

Ur justitieutskottet

Ledamöter

Hillevi Engström (m)
Krister Hammarbergh (m)
Elisebeht Markström (s)
Cecilia Wigström (fp)
Inge Garstedt (m)
Christer Adelsbo (s)
Maryam Yazdanfar (s)
Karin Nilsson (c)
Esabelle Reshdouni (mp)

Suppleanter

Inger Davidson (kd)
Anders Hansson (m)
Helena Bouveng (m)
Lena Olsson (v)

Ur socialutskottet

Ledamöter

Kenneth Johansson (c)
Magdalena Andersson (s)
Christer Engelhardt (s)
Marina Pettersson (s)
Jan R Andersson (m)
Chatrine Pålsson Ahlgren (kd)
Catharina Bråkenhielm (s)
Eva Olofsson (v)

Suppleanter

Cecilia Widegren (m)
Thomas Nihlén (mp)
Finn Bengtsson (m)
Per Svedberg (s)
Ann Arleklo (s)
Barbro Westerholm (fp)
Maria Kornevik Jakobs-
son (c)
Boriana Åberg (m)

Bilaga 2 hade följande lydelse:

Justitieutskottet

Utdrag ur protokoll 2007/08:14

Tisdagen den 29 januari 2008

— — —

§ 5 Val av deputerade till sammansatt utskott

Utskottet beslutar att till ledamöter i det sammansatta utskottet JuSoU utse följande ledamöter:

Hillevi Engström (m)
Krister Hammarbergh (m)
Elisebeht Markström (s)
Cecilia Wigström (fp)
Inge Garstedt (m)
Christer Adelsbo (s)
Maryam Yazdanfar (s)

Utskottet beslutar vidare att till suppleanter i det sammansatta utskottet utse följande ledamöter:

Inger Davidson (kd)
Anders Hansson (m)
Helena Bouveng (m)
Lena Olsson (v)

Denna paragraf förklaras omedelbart justerad.

— — —

Vid protokollet:
Virpi Torkkola

Justerat:
Thomas Bodström (s)

Rätt utdraget intygar:
Virpi Torkkola

Exp. 2008-01-29
JuSoU

Bilaga 3 hade följande lydelse:

Socialutskottet
Utdrag ur protokoll 2007/08:15
2008-01-29

— — —

§ 6 Val av deputerade till sammansatt utskott

Utskottet beslutar att till ledamöter i det sammansatta utskottet JuSoU utse följande ledamöter:

Kenneth Johansson (c)
Magdalena Andersson (m)
Christer Engelhardt (s)
Marina Pettersson (s)
Jan R Andersson (m)
Chatrine Pålsson Ahlgren (kd)
Catharina Bråkenhielm (s)
Eva Olofsson (v)

Utskottet beslutar vidare att till suppleanter i det sammansatta utskottet utse följande ledamöter:

Prot. 2007/08:60
31 januari

Cecilia Widegren (m)
Thomas Nihlén (mp)
Finn Bengtsson (m)
Per Svedberg (s)
Ann Arleklo (s)
Barbro Westerholm (fp)
Maria Kornevik Jakobsson (c)
Boriana Åberg (m)

Denna paragraf förklaras omedelbart justerad.

— — —

Vid protokollet:
Anita Lysholm

Justerat:
Kenneth Johansson

Rätt utdraget intygar:
Anita Lysholm

Exp. 2008-01-29
JuSoU

Promemorian lades till handlingarna.

8 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2007/08:316

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:316 Höjd skatt för frivilligarbetare
av Lars Johansson (s)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 19 februari 2008.

Skälet till dröjsmålet är andra åtaganden som inte har gått att ändra på.

Stockholm den 28 januari 2008

Finansdepartementet

Anders Borg (m)

Enligt uppdrag

Lilian Wiklund

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2007/08:336

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:336 Höga direktörslöner
av Ulla Andersson (v)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 19 februari 2008.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 28 januari 2008

Arbetsmarknadsdepartementet

Sven Otto Littorin (m)

Enligt uppdrag

Karin Renman

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2007/08:339

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:339 En obligatorisk a-kassa
av Patrik Björck (s)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 19 februari 2008.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 25 januari 2008

Arbetsmarknadsdepartementet

Sven Otto Littorin (m)

Enligt uppdrag

Karin Renman

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2007/08:341

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:341 Konsekvenserna av domen i Lavalmålet
av Patrik Björck (s)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 19 februari 2008.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 25 januari 2008

Arbetsmarknadsdepartementet

Sven Otto Littorin (m)

Enligt uppdrag

Karin Renman

Expeditions- och rättschef

**9 § Anmälan om inkomna uppteckningar från EU-nämnds-
sammanträden**

Tredje vice talmannen anmälde att uppteckningar från EU-nämndens
sammanträden onsdagen den 12 december och fredagen den 14 december
2007 inkommit.

Tredje vice talmannen anmälde att följande faktapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2007/08:FPM62 Meddelande om översyn av Lamfalussyprocessen KOM(2007)727 till finansutskottet

2007/08:FPM63 Rambeslut om användning av flygpassageraruppgifter för brottsbekämpande ändamål KOM(2007)654 till justitieutskottet

Ajournering

Kammaren beslutade kl. 13.25 på förslag av tredje vice talmannen att ajournera förhandlingarna till kl. 14.00 då frågestunden skulle börja.

Återupptagna förhandlingar

Förhandlingarna återupptogs kl. 14.00.

11 § Statsministerns frågestund

*Statsministerns
frågestund*

Anf. 19 ANDRE VICE TALMANNEN:

Det är dags för statsministerns frågestund, och vi hälsar statsminister Fredrik Reinfeldt välkommen.

Regeringens kollektiva beslutsfattande

Anf. 20 MORGAN JOHANSSON (s):

Fru talman! Regeringen fattar beslut kollektivt. Detta arbete för regeringen regleras i 7 kap. regeringsformen. Den konstitutionella praxis som vi har haft i Sverige i modern tid är att samtliga statsråd måste vara överens om de beslut som regeringen fattar. Om ett statsråd inte anser sig kunna ställa upp bakom ett fattat regeringsbeslut kan statsrådet reservera sig och sedan avgå. Det gjorde till exempel Centerens Olof Johansson i den tidigare borgerliga regeringen när det gällde Öresundsbron.

Nu har statsministern utlovat en proposition om könsneutrala äktenskap. Alla vet att motståndet mot detta är mycket hårt från kristdemokratisk sida.

Då är min fråga: Umgås statsministern med tanken på att ändra vår konstitutionella praxis för att rädda Kristdemokraterna kvar i regeringen? Avser han att låta Kristdemokraternas statsråd reservera sig mot en proposition om könsneutrala äktenskap men ändå låta dem sitta kvar i regeringen? Då skulle statsministern bryta mot den konstitutionella praxis som legat fast i Sverige i årtionden.

Anf. 21 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Jag har lämnat besked om att ett propositionsarbete förbereds. Det kommer förmodligen att läggas fram en proposition i detta ärende senare i år. Exakt hur det då kommer att se ut vore att föregripa den remissgenomgång och det förberedande arbete som nu ska ske.

Den historiska genomgången bör väl kompletteras med att också övriga centerstatsråd reserverade sig när det gällde Öresundsbron men inte avgick. Någon enhetlig konstitutionell praxis kanske det därför inte finns i det fallet. Mycket har präglats av att vi har haft bara enpartiregeringar under större delen av efterkrigstiden. Nu har vi en alliansregering. Detta att sitta i en regering tillsammans med andra partier är nog något som även Socialdemokraterna får träna på inför framtiden.

Anf. 22 MORGAN JOHANSSON (s):

Fru talman! Om jag tolkar statsministern rätt öppnar han dörren för en förändrad konstitutionell praxis på denna punkt. I grunden är det så att regeringen fattar beslut kollektivt. Det handlar om att försöka komma överens i regeringen. När man går ut från regeringssammanträdesrummet sluter alla upp bakom besluten.

Om jag tolkar statsministern rätt kanske han vill öppna för ett svagare sätt att fatta beslut i regeringen. Det är faktiskt detta som det handlar om. Eller vet han inte riktigt hur han ska hantera frågan? Förmodligen ska vi lägga fram förslag under detta år, hörde jag statsministern säga. Det är kanske symtomatiskt för hans sätt att hantera konflikter. Vi vet hur han drog ut på konflikten förra året mellan försvarsministern och Anders Borg, och det tog en ände med förskräckelse när han inte ville styra hur det egentligen skulle vara i regeringen. Är det så han också försöker hantera den här frågan, att bara skjuta den ifrån sig och hoppas att den på något sätt ska lösa sig av sig själv? I så fall är risken att också det tar en ände med förskräckelse.

Anf. 23 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Om jag någon gång skulle behöva en terapeut är det nog inte till Morgan Johansson som jag kommer att vända mig.

Jag vill bara göra fullständigt klart att det är tydligt att det finns olika meningar mellan riksdagens partier när det gäller könsneutrala äktenskap. Mitt besked har varit att vi nu förbereder en proposition och att jag genom mina år i politiken har lärt mig att man faktiskt ibland kan hantera oenighet. Exakt hur det kommer att se ut vet vi inte i dag.

Neddragningar inom Tullverket

Anf. 24 ALICE ÅSTRÖM (v):

Fru talman! Den 29 januari lades en rapport fram inom Tullverket av en arbetsgrupp som hade arbetat för en budget i balans. I rapporten talas det om en omorganisation av tullen. Detta förslag innebär att man kommer att säga upp ungefär 300 tulltjänstemän. Hela norra Sverige kommer att vara utan tulltjänstemän. Stora neddragningar kommer att göras även i Skåne och Blekinge. De ställen där man tar bort brottsbekämpningen är Karesuando, Haparanda, Umeå, Östersund, Idre, Kapellskär, Norrköping,

Landvetter och Trelleborg. Detta är bara när det gäller brottsbekämpningen.

Nu är detta en rapport inom en myndighet. Men jag vill ändå ge statsministern en möjlighet att i dag, här och nu tala om att man kommer att tillföra medel till tullen och att dessa stora nedskärningar inte kommer att genomföras.

Anf. 25 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Budgetordningen är sådan att vi årligen förbereder anslag för olika myndigheter. Regeringen lägger fram förslag, och riksdagen fattar beslut. Oppositionspartierna kan då visa ett intresse för att eventuellt föra till eller föra bort resurser från olika anslag. När detta väl är beslutat är det dessa ekonomiska ramar som gäller.

Det har man också uppfattat i Tullverket därför att man nu är i ett läge där tidigare projekt pengar har försvunnit och där man nu försöker att ta ansvar för att leverera en budget i balans för den verksamhet som man vill se. Sedan får vi återkomma i kommande budgetberedningar och föra den typen av diskussioner.

Vi bör också notera att vi har talat om ett förändrat sätt att agera för tullen givet att vi har allt öppnare gränser och att vi jobbar mer gränsöverskridande i hela rättsväsendet för att komma åt väldigt mycket av den kriminella verksamhet som förr präglades mer av att vi bara stod redo vid gränsen men där vi nu också underrättelsebaserat jobbar över hela landet. Det är någonting som naturligtvis också rimligen påverkar tullens förutsättningar.

Anf. 26 ALICE ÅSTRÖM (v):

Fru talman! Jag är mycket medveten om hur budgetprocessen ser ut. Men nu är det ändå en myndighet som har presenterat att man kommer att ha 500 miljoner kronor i underskott 2012 om man räknar på de förutsättningar som man har fått nu. Konsekvensen är att hela norra Sverige blir helt utan bevakning, och det är framför allt när det gäller brottsbekämpning som man drar ned.

Vi vet också att den organiserade brottsligheten ökar och att den är gränsöverskridande. I vanliga fall brukar vi tala om att brottslingarna ligger före myndigheterna och att de är smarta. Om vi lämnar stora delar av Sverige utan tull, tror inte statsministern att brottslingarna kommer att utnyttja detta?

Jag tycker att det är synd att statsministern inte tar tillfället i akt att redan i dag ge alla oroliga medarbetare, men också alla som oroar sig för vad som kommer att ske med narkotikan och alkoholen, signaler om att man visst ska förändra arbetssättet men att man kommer att se till att tullen ges medel för att bedriva verksamhet i hela landet.

Anf. 27 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Alice Åström är en mycket betydelsefull vänsterpartist som har ett långvarigt arbete när det gäller bland annat rättsväsendet bakom sig. Jag kommer ihåg från partiledardebatten att jag något förundrades över att Vänsterpartiet i sina budgetalternativ lyckades göra av med 143 miljarder utöver vad alliansregeringen har föreslagit. Men trots att man hade så mycket pengar att göra slut på ville man ändå spara på det

Prot. 2007/08:60

31 januari

Statsministerns
frågestund

svenska rättsväsendet. Det skulle dras ned på polis, åklagare och övrigt rättsväsende. Då är det väldigt lätt att nu stå här och baserat på en rapport tycka att resurserna ska fram. Vänsterpartiet har inte trovärdigheten därför att ni inte själva har fört fram förslag på resurser av det slag som Alice Åström nu efterfrågar.

Mitt besked är att det är den budget som vi har lagt fram och som riksdagen har fattat beslut om som gäller. Det är till den som man måste anpassa sin kostym. Sedan får man föra en diskussion, i detta fall inför kommande år, men då också bejaka att det blir ett alltmer rörligt sätt att arbeta som rimligen inte kommer att innebära att vi inte har någon form av brottsprevention att agera mot denna typ av kriminalitet till exempel i Norrland.

Klimatpolitiken

Anf. 28 PETER ERIKSSON (mp):

Fru talman! EU:s miljökrav är ett hot mot jobben och mot svensk industri. Det sade både statsministern och näringsministern för ett par veckor sedan. Statsministerns ovanligt långa panna gick i djupa veck. Oron var stor när Maud flög till Bryssel för att försöka förhandla ned kraven på Sverige. Ni lyckades. Samtidigt talar Andreas Carlgren om att Sverige vinner på att leda utvecklingen.

Den svenska regeringen kör med dubbla budskap – pratar med kluven tunga, kan man säga.

Förra veckan var det återigen så att Fredrik Reinfeldt hävdade att op-positionens mål om sänkta koldioxidutsläpp är ett hot mot både jobb och välfärd – detta trots att just vår politik bevisligen har lett till minskade utsläpp, nya jobb och ökad välfärd.

Det här är olyckligt. Var står regeringen egentligen? Man ger otydliga besked till alla de spetsföretag som ska göra jobbet. Det är de här nya företagen som med rätt politik kan bli Sveriges största bidrag till att begränsa växthuseffekten.

På vilket sätt äventyrar en tuff klimatpolitik jobben och välfärden i Sverige?

Anf. 29 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Ibland när man lyssnar på Miljöpartiet är det som att klimatpolitiken inte har någon borte gräns, att den aldrig har någon påverkan på välfärd, jobb och förutsättningar för tillväxt. Det tycker jag är ett oseriöst sätt att betrakta detta.

Det som Sverige kan lära andra är förmågan att förena detta med att ställa om och möta klimathotet med att samtidigt se att vår ekonomi kan växa. Vad vi hör från andra länder är att man misstror att det ska kunna vara möjligt. Där ligger Sverige redan längst fram, och vår avsikt är att fortsätta att ligga längst fram.

Men i en bördefördelningsdiskussion där det som läggs extra på den som ligger längst fram innebär att någon som har gjort väldigt lite slipper göra någonting menar jag att det är ett väldigt udda sätt att föra förhandlingar och säga: Vi är beredda att ta på oss allt – även med risk att folk flyttar ut från vårt land – bara andra slipper anstränga sig lite mer.

Man får komma ihåg hur bördefördelningsmålen är konstruerade. Då blir det tydligare att vi nu får vår del. Andra får sin del. Det är så jag tycker att det ska se ut.

Prot. 2007/08:60
31 januari

*Statsministerns
frågestund*

Anf. 30 PETER ERIKSSON (mp):

Fru talman! Statsministern bekräftar väldigt mycket att det här handlar om bördor som ska fördelas på lika sätt och om problem. Tar man på sig mer kommer det att bli till stor skada för svensk industri och så.

Det är inte alls min bild. Tvärtom tror jag att det går att väldigt tydligt visa att den politik som vi har fört i Sverige och som har lett till minskade utsläpp också har lett till nya jobb. Massor av svenska företag har kunnat expandera, investera och skapa nya jobb i Sverige och i andra länder.

Det är den politiken som hör framtiden till, inte att ge signalen till svensk industri och till nya spetsföretag att det är stora problem, att det kommer att bli jättejobbigt och att vi ska försöka göra så lite som möjligt. Det är sådana signaler som du nu skickar ut, Fredrik Reinfeldt! Jag tror att det är väldigt skadligt och väldigt olyckligt.

En tuff politik som stöder de nya företag som vill vara med och utveckla Sverige, minska utsläppen och ta ansvar för framtiden och för våra barn och barnbarn är bättre. Det leder längre och är mer hållbart.

Anf. 31 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Vi ska alltså öka vår förnybara energiandel från 40 procent till 49 procent. Vi ska minska våra växthusgasutsläpp. I det land som redan ligger längst fram i Europa och i världen ska vi nu göra ytterligare ansträngningar. Det beskriver Peter Eriksson som vore det ingenting, som inget värde – det finns inte. Jag förstår inte det sättet att föra debatt.

Jag noterar att Socialdemokraterna och Vänsterpartiet nu låter Miljöpartiet föra den samlade vänsterns talan. Men åk då också runt till alla de arbetsplatser i industrin som du viftar bort som helt oviktiga och berätta om jobben som du inte bryr dig om och om att det på marginalen inte spelar någon roll vilka kostnader vi avvikande lägger på svenska metallarbetare, på pappersindustrin och vad det nu kan tänkas vara!

Säg att det inte spelar någon roll och du ska få höra hur det låter i det svenska folkhemmet! De vill se en regering som förenar en bra klimatpolitik med att vi också kan behålla förutsättningar för jobb och välfärd i Sverige.

Garantipensionärernas situation

Anf. 32 CHATRINE PÅLSSON AHLGREN (kd):

Fru talman! I varje budget från regeringen gör man en fördelningspolitisk analys. Den görs av ekonomiska experter, inte av politiska tjänstemän.

Under tio år – jag tror från 1995 till 2005 – under Socialdemokraternas regeringstid ökade inkomstklyftorna. Med 25 procent ökade förmögenhetskoncentrationen. Vi vet att ungdomar, ensamstående mammor och äldre har halkat efter.

Fru talman! De som har den allra lägsta pensionen är de som har en garantipension på 7 000 kronor i månaden före skatt. Många äldre kvinnor som kanske har skött ett jordbruk eller, som min mamma, som har fostrat fem barn utan att få några pensionspoäng är det tyst om. De ropar inte. De är vana vid att vända på slantarna.

Min fråga till statsministern är: Vilka slutsatser drar statsministern av de här rapporterna, och vilka åtgärder avser statsministern att vidta för att hjälpa dessa kvinnor till en anständig pension?

Anf. 33 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Så var det. De rika blev rikare, och de fattiga blev fler.

Nu för vi en politik där fler får jobb – den enskilt viktigaste faktorn för att minska inkomstklyftorna i samhället. Vi har dubbelt så stora inkomstkattesänkningar för den som tjänar lite jämfört med den som tjänar mycket. I takt med att fler får jobb minskar inkomstskillnaderna. När fler får jobb bär det upp det svenska pensionssystemet; det är så det är utformat.

Väldigt många tror att jag har ett eget litet pensionsfack där mina pengar lagts och att jag sedan kan hämta ut dem. Men det var inte den väg som svenska folket valde, utan det är de som nu jobbar som betalar dagens pensionärs pensioner. Därför är det viktigt att fler jobbar.

Till det kommer att regeringen tittar just på den grupp som Chatrine Pålsson Ahlgren nämner, nämligen de allra fattigaste pensionärerna, för att se om vi möjligen kan göra något för att också nå fram till den grupp som har de absolut minsta marginalerna. Till det ska vi återkomma.

Den enskilda individens frihet

Anf. 34 JOHAN LINANDER (c):

Fru talman! De flesta frågor som ställs här i kammaren till statsministern och till andra statsråd och även frågor i de debatter som vi har här i kammaren handlar om dagsaktuella saker. Men vi är betydligt sämre på att debattera helheten i politiken. Vilket samhälle är det vi vill ha? Vilket samhälle vill de svenska medborgarna ha?

Den borgerliga alliansen har tagit ett antal steg när det gäller att varje individ ska få större frihet och självständighet i sina liv och ett större personligt ansvarstagande. Inkomstkattesänkningar har ökat människors ekonomiska självständighet. Friheten att välja inom vård och omsorg ökar. Fler får möjlighet att äga sin bostad, vilket innebär en större självständighet.

Jag skulle vilja fråga statsministern hur alliansregeringen nu ska gå vidare för att ytterligare öka den enskilda individens frihet, självständighet och personliga ansvar.

Anf. 35 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Ibland är det här med en minuts talartid lite prövande. Men låt mig säga att jag tror att nyckeln till människors frihet och möjligheter att stå på egna ben handlar om att kunna få jobb för den som är arbetsför och om att se till att skattefinansierade välfärdssystem med en

god kvalitet fungerar därför att det blir ett stöd och en möjlighet för mig att fungera i livet.

Det handlar också väldigt mycket om att slå vakt om det öppna samhällets villkor – känslan av att jag får bli den jag vill bli, att jag får fatta mina egna beslut och uttrycka mina egna tankar och min egen mening.

I allt detta sammanfattas mycket av det vi här i Sverige värdesätter och som väldigt många människor världen över faktiskt inte kan ta för givet och inte har på plats på samma sätt.

Jag tror att fortsatt arbete för att se till att fler får jobb, att förstärka kvaliteten och förbättra resultaten i den skattefinansierade välfärden – inte minst att se till att skolresultaten blir bättre och att varje elev kan komma till sin rätt utifrån egna förutsättningar – är några av de saker som vi i alliansregeringen framgent kommer att jobba med.

Ett nytt tandvårdssystem

Anf. 36 CECILIA WIDEGREN (m):

Fru talman! Många känner en oro. Senast i går ringde en äldre dam från Skaraborg.

Man är rädd för att gå till tandläkaren. Man är rädd inte bara därför att det gör ont i munnen utan också därför att det faktiskt gör rejält ont i plånboken i dag.

De flesta av oss kan nog känna igen sig i detta. Vi har fått många påstötningar under de senaste åren: Det kostar för mycket. Jag har inte råd. Min pension räcker inte. Vem ska vara med och betala?

Det finns i dag också en åldersdiskriminering som gör att en 62-åring som har rätt svåra tandproblem kanske inte har råd att gå till tandläkaren därför att vi har en åldersgräns vid 65. Det gör att man väntar ytterligare under åren fram till 65. Då har tänderna blivit ännu sämre. Vi har också i dag en behandlingsdiskriminering som gör att kanske inte just mina besvär omfattas av systemet.

I veckan kom äntligen en proposition till riksdagen om ett förändrat, nytt, tandvårdssystem.

Jag vill därför fråga statsministern: Kommer den oro som så väldigt många människor känner att minska eller att upphöra med det här förslaget? Kommer den här propositionen att vara tillräckligt stark för att klara dem som i dag har det allra sämst ställt, inte minst dem som har de sämsta pensionerna som en tidigare frågeställare frågade om?

Anf. 37 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Den som följt svensk inrikespolitik noggrant vet att Socialdemokraterna i varje val har lovat att nästa stora reform blir en tandvårdsreform, och sedan hinner de aldrig med att genomföra den. Fördelen med det, tycker de, är att då är liksom löftet kvar även till nästa val. Men man kan ju inte hålla på så alltför länge.

Nu, kort in i vår mandatperiod, kommer denna tandvårdsreform. Vi fördubblar de offentliga insatserna från den 1 juli. Vi riktar dem framför allt till grupper som haft svårt att få råd via ett bättre högkostnadsskydd men också genom en uppmuntran med en särskild peng till var och en för att säkerställa att man verkligen tidigt i livet kommer i gång med att sköta sin tandhälsa via återkommande kontakter.

Jag tror också, precis som frågeställaren påpekar, att det viktigaste för många äldre, ofta i behov av mycket stora ingrepp, är att det kommer ett kraftfullt högkostnadsskydd som möjliggör också lite större ingrepp. Detta med tandhälsa är nämligen för väldigt många precis det man saknar i ett i övrigt ganska väl fungerande välfärdssamhälle.

Restaurangbranschen och den organiserade brottsligheten

Anf. 38 CECILIA WIGSTRÖM i Göteborg (fp):

Fru talman! Jag vill ta upp problemet med att den organiserade brottsligheten har funnit ett andningshål inom restaurangbranschen. Krögare utpressas på pengar, entréer styrs av mc-gäng och vissa ställen har till och med helt tagits över av yrkeskriminella.

Det här är ett problem inte bara i storstäder utan också i Karlstad i Värmland och i Örebro. Vi har uppmärksammat detta inom Folkpartiet. Vi har studerat det och presenterade en rapport i veckan. Det är förekomsten av svarta pengar och svart arbetskraft som gör att restaurangbranschen drar till sig yrkeskriminella, precis som bin dras till syltburken.

Nu vet jag att alliansen tar den grova brottsligheten på största allvar och arbetar aktivt med den. Jag skulle ändå vilja höra statsministern berätta lite mer om hur arbetet fortskrider.

Anf. 39 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Vår idé är att det ska löna sig bättre att arbeta och att det ska löna sig mindre att begå brott. Det ska bli riktigt obehagligt att försöka vara kriminell i Sverige.

Vi tror att alla samhällets resurser och insatser måste samlas för att vi ska komma åt den organiserade brottslighet som frågeställaren beskriver. Det handlar om myndigheter som på olika sätt lägger sig i och gör det otrevligt att vara kriminell. Skatteverket tittar bland annat på hur man bättre ska kunna följa upp vilken personal som finns på plats, bland annat i restaurangnäringen som nu nämns. Men det handlar naturligtvis också om påföljderna för den som blir fälld till ansvar för att ha begått brott och om det faktum att vi får fler poliser. Vi har också utökat de möjligheter att arbeta med verktyg som polisen behöver för att agera mot den organiserade brottsligheten. Hemlig rumsavlyssning har nämnts. Vi tittar på möjligheten för polisen att infiltrera och att skärpa straffen för grova våldsbrott. Men just den här samlingen, att komma från olika håll, tror jag är kanske det som kommer att betyda allra mest.

Vår avsikt är att komma väsentligt längre. Svenska folket är utomordentligt irriterat på att grov organiserad brottslighet har fått fäste i Sverige.

Infrastrukturen i Västra Götaland

Anf. 40 CLAES-GÖRAN BRANDIN (s):

Fru talman! Med anledning av en artikel i Dagens Industri i måndags, skriven av fem företagsledare i Göteborg, vill jag ställa en fråga till statsministern. Den gäller infrastrukturen i Västra Götaland.

Jag har förstått att propositionen inte kommer förrän till hösten. Detta är allvarligt i sig. Vägar och järnvägar är en förutsättning för regionens framtid, tillväxt och inte minst jobben. Vi behöver bygga E 20 som förbinder Mälardalen med Göteborg. Vi behöver bygga en hamnbana med dubbelspår. Vi behöver bygga Götalandsbanan och en ny älvförbindelse.

Därför är det förvånande och minst sagt oroande att regeringen försummar infrastrukturen i Västsverige. Det är inte bara Sveriges största hamn och landets fordonsindustri som är beroende av infrastrukturen. Det handlar faktiskt om tusentals människors möjligheter att leva och verka i Västra Götaland.

Jag vill fråga statsministern varför man inte stöder den del av vårt land som är så viktig när det gäller import och export samt biltillverkning. Investeringar i Västsverige är samhällsekonomiskt lönsamma för hela landet. De måste prioriteras, och signalen måste komma snart!

Anf. 41 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Först arvet: När vi tittade igenom vad Socialdemokraterna tillsammans med Vänsterpartiet och Miljöpartiet hade lovat före valet såg vi att det saknades 30 miljarder för att klara vägfinansieringen och uppemot 60 miljarder för att klara järnvägslöftena. Det är inget litet be-
ting som ni har missat när det gäller den gällande tioårsplanen. Det måste vi förhålla oss till. Till det kommer också diskussionen om att klara ny-
investeringar av det slag som redogörs för i Västra Götaland.

Mina vänner! Det finns inte en enda riksdagsledamot i denna kam-
mare som inte skulle ha kunnat hålla det anförande som nu gjordes men
med hänvisning till sin hemregion. Det vet jag väl. Men det seriösa är att
se till att få fram resurser där det vi lovar hänger ihop med det vi kan
finansiera – det har ni aldrig varit något vidare på i Socialdemokraterna.
Det är det som vi tänker förbereda och lägga fram till hösten. Då kommer
beskeden.

(Applåder)

Ensamstående mammors situation

Anf. 42 MIKAELA VALTERSSON (mp):

Fru talman! Ensamstående med barn, särskilt kvinnor med barn, har
sämre inkomster än andra grupper. Nu visar färskta siffror från förra
veckan från Statistiska centralbyrån att ensamstående kvinnor halkar
efter ytterligare, särskilt förra året och innevarande år.

Jag skulle därför vilja fråga statsministern om ni har några planer på
att vidta åtgärder för att den här gruppen ska ha bättre chans jämfört med
andra grupper att få pengarna att räcka månaden ut och förbättra deras
ekonomiska situation.

Anf. 43 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! När vi talade om att rikta jobbskatteavdraget till dem som
tjänar minst var det bland annat höga marginaleffekter för ensamstående
mammor som vi såg framför oss, kvinnor som till att börja med har svårt
att få sin ekonomi att gå ihop och som i många fall märkte att om de
skulle jobba extra skulle så mycket av dessa resurser försvinna att det

knappt lönade sig att arbeta extra. Det har vi nu ändrat på. Därför beror det lite grann på i vilken situation på arbetsmarknaden den ensamstående mamman befinner sig.

Det hänger också ihop med hur vi utformar familjepolitiken. Därför har denna regering lovat ett paket som består av flera delar för att förstärka förutsättningarna för familjen, också en familj bestående av en ensamstående mamma med barn, att fungera bättre. Flera förslag kommer att följa under året, därför att vi vet att detta är en mycket viktig grupp. Men låt mig återkomma till det.

Det viktigaste är att skapa förutsättningar för denna ensamstående mamma att stå på egna ben, fatta egna beslut och känna att den egna inkomsten bär den egna familjen.

Neddragningar inom Tullverket

Anf. 44 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Fru talman! Vi är ju vana vid att inte få några svar här, men jag gör i alla fall ett nytt försök. Jag vill fullfölja frågan från Alice Åström.

Jag kommer från Norrland, det vill säga ena halvan av Sverige. Nu kommer tullslakten att innebära att halva Sverige lämnas helt öppet för brottslighet. Det blir slut på samarbetet med Finland. Det kommer över huvud taget inte att finnas några kontroller.

Neddragningen med 300 tulltjänstemän kommer att ske redan under 2008. Jag tycker att det är konstigt att statsministern bara säger att budgeten ska följas när man har så konkreta tankar på så stora neddragningar redan under 2008. Finns det inte anledning till en stor oro när halva Sverige lämnas öppet?

Anf. 45 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Jag vet inte om svaret från socialdemokratin är att budgeten inte ska hållas, att det inte spelar någon roll vad vi sade i budgeten utan att det här gäller att komma den till hjälp som just nu har problem. Jag tror att det är ett väldigt dåligt sätt att hålla ordning på statsfinanser.

Jag sade just att nu får vi hålla oss till den budget som är given. Sedan får vi föra nya diskussioner om det visar sig att resurserna inte räcker. Men det ska också rymmas inom ramen för en föränderlig verklighet, föränderliga förutsättningar för den svenska tullmyndigheten, som de flesta ju sedan långt tillbaka har talat om ska komma till följd av Schengen, ökad rörlighet och ett nytt sätt att uppträda för kriminella element, där det handlar om ett ökat samarbete över gränserna. Vi ser till exempel till att den svenska poliskåren växer till 20 000 poliser fram till 2010. De kommer väldigt mycket att agera tillsammans. Jag tror inte att det är en korrekt beskrivning att ingen kommer att kontrollera någon i hela Norrland. Det är inte en korrekt beskrivning av vad som kommer att ske.

Vi kommer att återkomma, men det ska göras inom ramen för en riktig budgetbehandling.

Anf. 46 MARIE ENGSTRÖM (v):

Fru talman! På tv-nyheterna i morse var det ett inslag som visade hur Delegationen mot felaktiga utbetalningar jobbar för att komma till rätta med bidragsfusk. Här har regeringen varit väldigt handlingskraftig.

Men det finns en annan typ av fusk, skattefusket. Med den lagstiftning som vi har i dag kommer vi inte alltid åt det fusk som förekommer. Då tänker jag till exempel på ett upplägg som populärt kallas räntesnurror, som innebär att koncerner kan utnyttja lagstiftningen för att minska bolagsskatten.

Jag vill poängtera att det är viktigt att allt fusk åtgärdas. Men det får inte bli så att vi silar mygg och sväljer elefanter. Vad tänker statsministern göra åt detta?

Anf. 47 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Det är viktigt när det gäller såväl skatter som bidrag att se till att utforma regler som människor i vårt land vill efterfölja och att det också finns rimliga möjligheter att se till att dessa efterlevs. Det handlar alltid om att hitta en avvägning mellan att reglerna är tillräckligt enkla och accepterade och att det också är möjligt att se till att de efterlevs. I den meningen tittar vi både på skattesystemet och hur bidragssystemen utformas. Det handlar ibland om kontroll och ibland om att för enkla och att rätta till. Det ska naturligtvis gälla också i det enskilda fall som Marie Engström tar fram eftersom bolagsskatten är en viktig inkomstkälla för statens finanser.

EU:s utvidgning

Anf. 48 ANNA KINBERG BATRA (m):

Fru talman! Efter frågestunden ska jag och några kolleger träffa representanter för det franska utrikesdepartementet. Då kommer vi väl som vanligt att prata om bland annat EU-budgeten och utvidgningen.

Nästa vecka åker en delegation från riksdagens EU-nämnd och träffar bland andra premiärministern och andra turkiska representanter. De ser mycket fram emot en svensk markering till fördel för utvidgningen som är mycket angelägen för Turkiet.

Nu ska vi samarbeta med Frankrike och Tjeckien under ett 18-månadersprogram. Det kommer ibland lite andra signaler från franskt håll än de vi skickar från svenskt. Samtidigt är det viktigare än på länge att utvidgningen håller fart, inte bara för Turkiets del utan även för länderna på Balkan.

Därför undrar jag vad regeringen gör för att inte tappa tempo i utvidgningsprocessen redan under franskt ordförandeskap som vi delvis delar.

*Statsministerns
frågestund*

Anf. 49 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Det var en korrekt beskrivning. Vi tycker olika i Europa huruvida EU ska utvidgas till Turkiet eller inte. Varför är det viktigt att få med Turkiet? Det är ett jätteland på gränsen mellan Europa och Mellanöstern som sedan långt tillbaka har valt en europeisk väg och som fortsatt vill se demokratiska reformer och en europeisk livsstil. Vi har all anledning att bejaka att det blir så och att det inte blir ett land som vänder Europa ryggen och får en annan inriktning. Det är en jättemarknad och ett intressant land.

Hur agerar vi för att inte stänga ned möjligheterna att utvidga till Turkiet? Jo, genom att vi kämpar för att fortsätta förhandlingar ska kunna ske via att nya kapitel öppnas – väl medvetna om att andra försöker stänga ned hela processen. Tro mig, jag kommer att återkomma ofta till riksdagen och meddela att ibland har vi nått framgång, ibland har vi fått backa ett steg därför att så pass delat är Europa och så starka krafter står emot. Men det var en framgång precis innan jul när vi fick igenom att öppna ytterligare ett par kapitel för att fortsätta förhandlingarna.

EU-förbud mot import av brasilianskt kött

Anf. 50 ELISEBEHT MARKSTRÖM (s):

Fru talman! Protektionism med grumligena skäl är vad man närmast kommer att tänka på när EU från och med i dag förbjuder import av brasilianskt kött. Resultatet blir förstås begränsad konkurrens med högre köttpris, framför allt på nötkött. Det gäller förstås inte bara här i Sverige utan också i övriga Europa. Det blir upp till 40 procent dyrare kött spår branschen.

Svenska EU-parlamentariker har förstås reagerat, och här i riksdagen reagerar vi. Nu vill jag höra att också statsministern reagerar. Vad vill statsministern göra åt det minst sagt konsumentfientliga beslut som har fattats av EU och som börjar gälla i dag?

Anf. 51 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Låt mig ändå påpeka – och jag tror att svenska folket har tänkt en del på det på sistone – att i grunden behöver vi bra system för att säkerställa att vi har bra och säker mathållning. Vi vill inte bli sjuka av det vi köper och äter. Det är utgångspunkten för att det finns sådana här regelsystem. Det har dock av flera påpekats att detta kan missbrukas för att med protektionismen för ögonen försöka hålla konkurrensen borta och att det därmed kommer i konflikt med konsumentintresset att kunna välja bredare och dessutom få lite priskonkurrens.

Vår uppfattning är att vi ska titta på vad EU har gjort. Om jag har förstått det korrekt ska detta förbud börja gälla från och med i morgon. Vi har ställt oss frågan om det verkligen handlar om matsäkerhet eller protektionism. Vi har ingen skillnad i syn på hur vi kommer att agera och vad vi kommer att tycka om detta om det är det senare det handlar om. Men vi kan inte utesluta att det kan finnas invändningar av det första slaget, och de reglerna måste vi hedra att de följs.

Anf. 52 YVONNE ANDERSSON (kd):

Fru talman! Jag vill fråga statsministern om möjligheten och betydelsen av att fokusera och synliggöra framtids- och forskningsfrågorna.

Det är lätt i vår nuvarande politiska organisation att de viktiga forskningsfrågorna och de långsiktiga frågorna kommer bort till förmån för mer närliggande frågor. Det framkom bland annat för en vecka sedan på riksdagens framtidsdag.

Finland har löst detta med ett särskilt framtidsutskott, men Japan har en mycket intressant modell. De vill vara nummer ett när det gäller teknisk forskning. Jag hade förmånen att besöka dem. De har ett särskilt råd underställt premiärministern.

Tänker statsministern pröva idén om ett särskilt råd för framtid och teknisk forskning liknande det inrättade Globaliseringsrådet? Det får gärna vara med statsministern som ordförande.

Anf. 53 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Forskningsfrågorna kommer att vara mycket viktiga i regeringens arbete under året. Vi förbereder nu den stora forskningspropositionen. Vi bör ödmjukt komma ihåg att större delen av forskningen i Sverige fortsatt är privatfinansierad, förvisso kopplad till några få stora företag, men vi har också en mycket viktig offentlig andel som vi ska se över inriktning och storlek på.

Yvonne Andersson vet att vi förde diskussioner om att inrätta ett globaliseringsråd. Vi skrev i valmanifestet att det skulle ledas av antingen statsministern eller finansministern. Men i våra regeringsförhandlingar kom vi fram till att Lars Leijonborg var rätt person att leda det arbetet. Han har personligen engagerat sig i dessa globaliseringsfrågor på ett alldeles utmärkt sätt. Jag kom i stället att leda den särskilda hållbarhetskommission som har tittat mycket på klimatutmaningarna för jorden och Sverige.

Det har sin betydelse när statsministern engagerar sig i olika frågor, men jag tror inte att jag ska leda alla typer av inre arbetsgrupper, och det är i Globaliseringsrådet som dessa frågor hör hemma. Men frågan återkommer under året.

Statlig service i glesbygden

Anf. 54 MARIE NORDÉN (s):

Fru talman! I veckan blev det känt att både Tullverket och Svensk Kassaservice avvecklar stora delar av sin verksamhet utanför storstadsregionerna. Skatteverkets nya organisation innebär också att kontor på mindre orter försvinner. Försäkringskassan genomgår samma förändringar med försämrade service ute i glesbygden.

Det är självklart att vi ska använda våra skattepengar på mest effektiva sätt. Vi ska inte ha fler och större myndigheter än vi behöver för att ha en fungerande statsapparat. Avvecklingen av verksamheten får inte innebära att boende och företag i glesbygd inte har tillgång till statlig service. De är med och finansierar den statliga servicen precis som alla

*Statsministerns
frågestund*

andra i landet. Många menar att vi har kommit till en gräns som inte är rimlig. Samtidigt vet vi att det går att både rationalisera och effektivisera våra myndigheter och behålla arbetstillfällena och service ute i landet och i glesbygd om den politiska viljan finns.

Vad tänker statsministern göra för att garantera att statlig service också finns i landets glesbebyggda delar?

Anf. 55 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Marie Nordéns fråga fångar något som många svenskar känner igen sig i. Det är en sorts känsla av att så som Sverige såg ut ser det inte längre ut. Inte minst i mer glest befolkade delar av landet tycker man att saker och ting försvinner. Det är något man ofta hör. Det är inget som inleddes i och med att alliansregeringen tillträdde, utan känslan av att det som en gång hade en struktur nu ser annorlunda ut har väl två tre decennier på nacken.

En och annan gång har det gått lite för fort och långt. Många gånger har vi hittat andra sätt att hantera det som en gång var. Jag tror att många skulle säga att detta med Posten som försvann men återuppstod i matvarubutiken kanske inte var alldeles fel hela vägen. Det har ibland ökat tillgängligheten och öppettiderna. Man måste vara öppen för att det kan förändras på ett sätt som gör det bättre. Det tyckte jag också låg i hur frågeställaren uttryckte sig.

Vi får helt enkelt följa detta löpande. Det finns inget enhetligt svar, för mycket riktigt handlar det inte heller bara om en enda myndighet eller en enda verksamhet. Vi måste hela tiden återkomma till om det är bra levnadsförutsättningar i hela Sverige – även i glest befolkade delar – också med detta som utgångspunkt.

Den så kallade räntesnurren

Anf. 56 FREDRIK OLOVSSON (s):

Fru talman! Jag vill följa upp Marie Engströms fråga om skattetricksandet genom den så kallade räntesnurren. Enligt Skatteverket kan svenska storbolag undanhålla ungefär 60 miljarder kronor i skatt genom denna metod.

Regeringen har ju genom sin statssekreterare på Finansdepartementet sagt att det inte är aktuellt att ändra lagen. Finansministern är passiv och statsministern sade inte så mycket mer som svar på Marie Engströms fråga.

60 miljarder kronor är otroligt mycket pengar, ungefär lika mycket som regeringen hittills har sänkt skatter med under den här mandatperioden. Görs ingenting för att stoppa den här modellen av skatteflykt hotas ju välfärd och trygghet av nya besparingar.

Vi vet vilka brutala ingrepp som regeringen har gjort i trygghet och rättvisa när det har handlat om att finansiera de skattesänkningar som har genomförts för framför allt förmögna och höginkomsttagare. Därför är frågan om det inte finns något mer konkret besked från statsministern om att det faktiskt kommer förslag till en lagändring.

Anf. 57 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Jag ska först korrigera. Vi har inte gjort en enda utgiftsminskning för att finansiera en skattesänkning av det slag som frågeställaren påstod. Det var för att genomföra jobbskatteavdraget – 50 miljarder i sänkt inkomstskatt; 75 procent riktas mot låg- och normalinkomsttagare.

Jag svarade Marie Engström som jag gjorde med just den utgångspunkten att vi också inser att vi har viktiga skattebaser som vi behöver intäkter från och där man löpande får se till att de är rimligt utformade så att viljan att betala gör att det går att upprätthålla möjligheten att ta in dessa intäkter. Man får då titta på sådana här enskilda exempel också.

Det är ingen nyhet att det kommer rapporter på temat: Om ni inte genast, och helst i går, gör direkta ändringar kommer ni att förlora halva statskassan. Den typen av påståenden har jag hört under hela min politiska gärning.

Vi får naturligtvis även i det här fallet titta på hur det ser ut i det enskilda fallet, men det tror jag att frågeställaren inser. I samma stund som vi har fattat beslut om vad vi ska göra ger vi besked. Jag står inte här och skarvar lite kring saker som är utomordentligt kurspåverkande och som dessutom driver på hur man agerar från enskilda företag.

Åtgärder mot regelkrångel

Anf. 58 ERIK A ERIKSSON (c):

Fru talman! Min fråga till statsministern gäller regeringens arbete med att minska regelkrångel och byråkrati – det finns ett mål om 25 procent – när det gäller näringsidkare och andra i samhället. Det vore intressant att höra något om statsministerns syn på det nu vid delårsbokslutet.

Det finns ju svenska entreprenörer som har besökt länder på andra sidan jordklotet. När de går in på dessa länders hemsidor är den första punkt de kommer fram till: Vill du driva företag, klicka här.

Sveriges regering kanske inte ska ha en sådan hemsida, men det vore intressant att veta hur vi fångar in entreprenörskap, uppfinningsrikedom och andra sätt att driva företag i Sverige så att det kan stanna i vårt land. Det finns ju en bred majoritet i riksdagen för ett sådant förändringsarbete. Jag skulle vilja höra några ord om det.

Anf. 59 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Näringsminister Maud Olofsson leder mycket av detta arbete, men det är i realiteten fördelat över hela regeringen, kanske inte lika mycket på varje departement, men ändå en genomgång av regler i syfte att söka denna regelförenkling.

Mycket ligger på skattesidan, en hel del på jordbruk och miljö. Vi återkommer löpande och redovisar i propositioner och förslag som vi tar fram att vi bland annat har haft syftet att skapa en regelförenkling för ögonen när vi utformar förslag. Det är ett arbete som pågår och som vi löpande kommer att redovisa här i riksdagen.

Prot. 2007/08:60

31 januari

*Statsministerns
frågestund*

Anf. 60 HILLEVI LARSSON (s):

Fru talman! Under det senaste året har trycket på socialkontoren ökat. Det vittnar landets socialsekreterare om. Människor får allt svårare att få ekonomin att gå ihop. Dessutom är det många som blir skuldsatta. Trycket på kronofogden har ökat. Inte minst är det många ungdomar som blir skuldsatta. Det är väldigt allvarligt att börja sitt vuxna liv som skuldsatt.

Det finns naturligtvis många orsaker till den här utvecklingen. Sänkta ersättningsnivåer kan göra att det blir svårt att leva på a-kassa och sjuk-kassa. Man får gå till socialen. Det finns skuldsatta människor som förlorar allt de äger och har. Det finns givetvis många orsaker.

Sms-lånen är något nytt som har kommit under senare tid. De lockar människor ännu djupare in i skuldfällan.

Min fråga till regeringen är: Vad gör regeringen för de här väldigt utsatta människorna och detta ökande problem?

Anf. 61 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Först bör vi notera att 165 000 människor har lämnat utanförskapet det gångna året. De har gått från ett utanförskap utan arbete med mindre möjligheter än andra att försörja sig och stå på egna ben. Det är den stora huvudströmning som nu sker.

Visst finns det utsatta grupper. Under mycket lång tid har vi i Sverige sett att trots alla våra välfärdsambitioner och välfärdssystem förblir stora grupper utanför eller faller mellan stolarna. En del av skälen till det nämnde ju Hillevi Larsson.

Det finns kommersiella krafter som driver upp lån där man får betala 250 kronor för att låna en tusenlapp. Det låter som rena ockret, men det finns ändå de som gör detta eftersom de i grunden har tappat kontrollen över sin egen ekonomi.

Detta är utomordentligt svårt att komma åt. Man får försöka se till att det ges rätt information och man får försöka komma åt det på annat sätt.

Det ska naturligtvis alltid finnas ett grundläggande fungerande skyddsnät för dem som inte har någon annan ersättning att få. Det finns i Sverige. Vi följer naturligtvis den utvecklingen.

Konsekvens i ord och handling

Anf. 62 MONICA GREEN (s):

Fru talman! Dubbla tungor diskuterades här tidigare. Min fråga, som talmannen har sagt att jag ska inleda med, är varför statsministern säger en sak och gör en annan.

I går var statsministern i Skövde och lät sig imponeras av sjukvårdspersonalen i den offentliga sjukvården som styrs av Socialdemokraterna, Centern och Folkpartiet. Han menade att kvaliteten är god men att tillgängligheten är ett problem.

Det skulle kunna tolkas som lite förvillande, om inte rent av hycklande, om man vet vilka avsikter statsministern egentligen har med sjukvården, nämligen att privatisera och sälja ut. I valrörelsen sade Fredrik

Reinfeldt vid ett flertal tillfällen att några sjukhus absolut inte skulle säljas ut. Nu är privatiseringen i full gång. Det finns också möjlighet till gräddfiler i vården. På område efter område säger Moderaterna en sak och gör en helt annan. Jag undrar varför.

Prot. 2007/08:60
31 januari

*Statsministerns
frågestund*

Anf. 63 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! På direkt och utpekad fråga om Akademiska sjukhuset i Uppsala sade jag att vi inte har gått till val på att sälja några universitetssjukhus. Jag vet inte om Monica Green har en annan uppfattning eller några andra uppgifter, men det har inte gjorts till dags dato.

Låt oss bara påminna oss om att jag var där eftersom jag är intresserad av dessa kvinnors erfarenhet av hur de med ökat inflytande kan öka både tillgängligheten och kvaliteten i den svenska sjukvården av det enkla skälet att jag tror att svenska väljare förväntar sig att det görs mer insatser och ett bättre arbete för att åstadkomma det.

Det handlar väldigt ofta om att befria dem från den typ av politisk toppstyrning som inte sällan präglar majoriteter där Socialdemokraterna ingår. Jag har haft som utgångspunkt att mitt parti kanske för mycket – men det beror på hur det såg ut på 80-talet – förde ett resonemang om att det enda som var viktigt var om det var privat eller offentligt. Så ser inte jag det. Vi kommer att vara ett stöd för att fortsätta den kvalitetsutveckling och det kvalitetsarbete som jag bland annat såg i Skövde. Jag var mäktigt stolt över att finna hur nöjda de var med att ha fått göra det. På många andra håll har jag inte mött samma förnöjsamhet med utvecklingen i vården.

Anf. 64 ANDRE VICE TALMANNEN:

Jag riktar ett varmt tack till alla frågeställare och till statsminister Fredrik Reinfeldt.

12 § Bordläggning och beslut om motionsrätt

Anmälades och bordlades

Propositioner

2007/08:48 Underrättelseskyldighet vid felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen

2007/08:54 Den nya inskrivningsmyndigheten, m.m.

Framställning

2007/08:RRS21 Riksrevisionens styrelses framställning angående lönebidrag till funktionshindrade med nedsatt arbetsförmåga

Redogörelser

2007/08:RRS17 Riksrevisionens styrelses redogörelse angående finanspolitikens långsiktiga hållbarhet

2007/08:RRS18 Riksrevisionens styrelses redogörelse angående regeringens redovisning av utgiftstaket m.m.

2007/08:RRS19 Riksrevisionens styrelses redogörelse angående statens insatser vid anmälningar av vårdskador

Kammaren biföll talmannens förslag att motioner fick väckas på dessa redogörelser.

Motioner

med anledning av prop. 2007/08:46 Efterkonvertering av personbilar för alternativbränslen, m.m.

2007/08:T3 av Ibrahim Baylan m.fl. (s)

2007/08:T4 av Peter Pedersen m.fl. (v)

2007/08:T5 av Per Bolund m.fl. (mp)

13 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställdes

den 30 januari

2007/08:343 De små bryggeriernas överlevnad

av *Berit Högman* (s)

till näringsminister Maud Olofsson (c)

2007/08:344 Hiv i Sverige

av *Ylva Johansson* (s)

till statsrådet Maria Larsson (kd)

2007/08:345 Tullverkets omorganisation

av *Sven-Erik Österberg* (s)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:346 Brister i arbetsmarknadslagstiftningen

av *Berit Högman* (s)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:347 Mänskliga rättigheter i brottsbekämpning

av *Maryam Yazdanfar* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:348 Omstridd obligatorisk a-kassa

av *Sven-Erik Österberg* (s)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:349 Länsmusiken

av *Berit Högman* (s)

till kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth (m)

2007/08:350 Offentlighetsprincipen och kungahuset

av *Hillevi Larsson* (s)

till statsminister Fredrik Reinfeldt (m)

2007/08:351 Nystartsjobben och klen fortsättning på jobb

av *Luciano Astudillo* (s)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:352 Højningen av kungens apanage

av *Hillevi Larsson* (s)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:353 Neddragningen av antalet platser i jobb- och utvecklingsgarantin

av *Luciano Astudillo* (s)
till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:354 Moratorium för sukralos

av *Gunvor G Ericson* (mp)
till jordbruksminister Eskil Erlandsson (c)

2007/08:355 Kamp mot dopning

av *Lars Lilja* (s)
till kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth (m)

2007/08:356 Förbifart Stockholm

av *Karin Svensson Smith* (mp)
till statsrådet Åsa Torstensson (c)

den 31 januari

2007/08:357 Kooperativ hyresrätt och beskattning

av *Birgitta Eriksson* (s)
till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:358 Tullverksamheten i hamnarna längs södra Norrlands-kusten

av *Per Svedberg* (s)
till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:359 Polisens resurser i Värmland

av *Berit Högman* (s)
till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:360 Tullen i Västernorrland

av *Hans Stenberg* (s)
till finansminister Anders Borg (m)

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 12 februari.

14 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 30 januari

2007/08:669 Kvalitet och kontinuitet i upphandlingar

av *Cecilia Widegren* (m)
till socialminister Göran Hägglund (kd)

2007/08:670 Palestinier med svenskt medborgarskap i Gaza och Egypten

av *Hans Linde* (v)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:671 Neddragningar inom Tullverket

av *Peter Jeppsson* (s)
till finansminister Anders Borg (m)

Prot. 2007/08:60
31 januari

2007/08:672 ISAF-möte på regeringschefsnivå
av *Allan Widman* (fp)

till statsminister Fredrik Reinfeldt (m)

2007/08:673 Tullverkets organisation i Blekinge
av *Jeppa Johnsson* (m)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:674 Kvaliteten på Försäkringskassans arbete
av *Barbro Westerholm* (fp)

till statsrådet Cristina Husmark Pehrsson (m)

2007/08:675 Rovdjur

av *Rolf Gunnarsson* (m)

till miljöminister Andreas Carlgren (c)

2007/08:676 Insatser för bättre arbetsmiljö

av *Fredrik Olovsson* (s)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:677 Abortförbud i Polen

av *Hans Linde* (v)

till statsrådet Cecilia Malmström (fp)

2007/08:678 Politiska fångar i Kina

av *Annelie Enochson* (kd)

till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:679 Censuren vid egyptisk bokmessa

av *Cecilia Wikström* i Uppsala (fp)

till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:680 Turkiets dom mot Atila Yayla

av *Fredrik Malm* (fp)

till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:681 Begreppet missbruk i socialtjänstlagen

av *Solveig Hellquist* (fp)

till socialminister Göran Hägglund (kd)

2007/08:682 En tredje modell för allmännyttiga bostadsföretag

av *Carina Moberg* (s)

till statsrådet Mats Odell (kd)

2007/08:683 Förbudet mot aborter i Litauen

av *Carina Hägg* (s)

till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:684 Kina och yttrandefriheten i Sverige

av *Göran Lindblad* (m)

till utrikesminister Carl Bildt (m)

den 31 januari

2007/08:685 Framtiden för tull- och polisstationen i Idre

av *Peter Hultqvist* (s)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:686 Utbildning för yrken inom skogsnäringen

av *Lars-Ivar Ericson* (c)

till utbildningsminister Jan Björklund (fp)

2007/08:687 Momsregler för lätta lastbilar
av *Hans Hoff* (s)
till finansminister Anders Borg (m)

Prot. 2007/08:60
31 januari

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll
tisdagen den 12 februari.

15 § Anmälan om skriftliga svar på frågor

Anmäldes att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 30 januari

2007/08:592 Diskrimineringsskydd mot bristande tillgänglighet
av *Krister Örnffäder* (s)
till integrations- och jämställdhetsminister Nyamko Sabuni (fp)

2007/08:608 Klimatberedningen och Miljömålsrådets klimatåtgärder
av *Per Bolund* (mp)
till miljöminister Andreas Carlgren (c)

2007/08:610 Närheten till Skatteverkets lokalkontor
av *Peter Jeppsson* (s)
till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:611 Höghastighetståg
av *Hans Backman* (fp)
till statsrådet Åsa Torstensson (c)

2007/08:613 Kommunala hyresgarantier
av *Egon Frid* (v)
till statsrådet Mats Odell (kd)

2007/08:615 Apoteket
av *Ann-Kristine Johansson* (s)
till näringsminister Maud Olofsson (c)

2007/08:616 Myndighet för granskning av Försäkringskassan
av *Fredrik Olovsson* (s)
till statsrådet Cristina Husmark Pehrsson (m)

2007/08:618 Utbildning på export
av *Margareta Cederfelt* (m)
till statsrådet Lars Leijonborg (fp)

2007/08:619 Ersättning till fäbodare för rivna djur
av *Ulla Andersson* (v)
till jordbruksminister Eskil Erlandsson (c)

**2007/08:620 Ideellt arbete vid sjukpenning och partiell sjuk- och
aktivitetsersättning**
av *Lennart Axelsson* (s)
till statsrådet Cristina Husmark Pehrsson (m)

2007/08:621 Studerande och pappadagar
av *Matilda Ernkrans* (s)
till statsrådet Lars Leijonborg (fp)

2007/08:623 Legitimation för perfusionister och andra yrkeskategorier inom vården

av *Johan Löfstrand* (s)
till socialminister Göran Hägglund (kd)

2007/08:625 Mammografi för äldre kvinnor

av *Barbro Westerholm* (fp)
till socialminister Göran Hägglund (kd)

2007/08:626 Barnadödlighet på grund av näringsbrist

av *Solveig Hellquist* (fp)
till statsrådet Gunilla Carlsson (m)

2007/08:627 Årlig skrivelse från regeringen gällande Världsbanken och IMF

av *Ulf Holm* (mp)
till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:628 Svenskt höjt bidrag till Världsbankens utvecklingsfond

av *Ulf Holm* (mp)
till statsrådet Gunilla Carlsson (m)

2007/08:630 Lokalisering av Transportinspektionen till Borlänge

av *Peter Hultqvist* (s)
till statsrådet Åsa Torstensson (c)

2007/08:631 Insynen i friskolor som drivs i aktiebolagsform

av *Peter Hultqvist* (s)
till utbildningsminister Jan Björklund (fp)

2007/08:632 Information om planer att leta efter mineral

av *Marie Nordén* (s)
till näringsminister Maud Olofsson (c)

2007/08:633 Rätten för levande fäbodare att överklaga beslut om ersättning

av *Ulla Andersson* (v)
till jordbruksminister Eskil Erlandsson (c)

2007/08:634 Jämställdhet och blockbalans i Tullverkets insynsråd

av *Birgitta Eriksson* (s)
till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:635 Jämställdheten i insynsråden

av *Birgitta Eriksson* (s)
till integrations- och jämställdhetsminister Nyamko Sabuni (fp)

2007/08:636 Riksbankens och Sveriges tillgångar i guld

av *Hans Olsson* (s)
till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:639 Mobiltelefonfäckning i glesbygd

av *Maria Stenberg* (s)
till statsrådet Åsa Torstensson (c)

2007/08:644 Tillgång till preimplantatorisk diagnostik

av *Barbro Westerholm* (fp)
till socialminister Göran Hägglund (kd)

2007/08:645 Trafikförsäkringen

av *Christina Oskarsson* (s)
till statsrådet Cristina Husmark Pehrsson (m)

2007/08:646 Korrekt landinformation vid bedömning av asylärenden

av *Solveig Hellquist* (fp)

till statsrådet Tobias Billström (m)

2007/08:647 Lokalisering av den nya Trafikinspektionen

av *Louise Malmström* (s)

till statsrådet Åsa Torstensson (c)

2007/08:648 Kulturarvet – Vård i Falun

av *Anneli Särnblad* (s)

till kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth (m)

2007/08:649 Stickprovskontroller

av *Lars Mejern Larsson* (s)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:654 Världsbankens krav på ekonomiska reformer i fattiga länder

av *Hans Linde* (v)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:655 Svenska Spels marknadsföring

av *Camilla Lindberg* (fp)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:656 Resurser till Arbetsmiljöverket

av *Lars Mejern Larsson* (s)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:657 Åtgärder mot den organiserade brottsligheten

av *Lars Johansson* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:658 Ljudföroreningar i offentlig miljö

av *Finn Bengtsson* (m)

till statsrådet Maria Larsson (kd)

2007/08:659 Subventioner till biobränslen

av *Karin Svensson Smith* (mp)

till miljöminister Andreas Carlgren (c)

2007/08:660 Kommersiell service i glesbygden

av *Marie Nordén* (s)

till näringsminister Maud Olofsson (c)

2007/08:661 Ny lag mot diskriminering och funktionshindrade

av *Birgitta Eriksson* (s)

till statsrådet Maria Larsson (kd)

2007/08:662 Inventering av rovdjursstammar

av *Gunnar Sandberg* (s)

till miljöminister Andreas Carlgren (c)

2007/08:663 Energibesparingar

av *Gunnar Sandberg* (s)

till miljöminister Andreas Carlgren (c)

2007/08:665 Utnyttjande av utländsk arbetskraft

av *Lars Mejern Larsson* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:666 Momskompensation till privata alternativ

av *Mats Gerdau* (m)

till statsrådet Mats Odell (kd)

Prot. 2007/08:60

31 januari

2007/08:590 Antisemitism i arabvärlden

av *Fredrik Malm* (fp)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:595 Ursprungsfolkens rättigheter i Chile

av *Hans Linde* (v)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:612 Dödsstraff

av *Désirée Pethrus Engström* (kd)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:617 Fängslade demokrater på Kuba

av *Alf Svensson* (kd)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:622 Avrättningar av barn i Iran

av *Birgitta Ohlsson* (fp)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:624 Förföljelse av homosexuella i Marocko

av *Barbro Westerholm* (fp)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:650 Förbud mot aborter i Litauen

av *Carina Hägg* (s)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:664 Avrättning av minderåriga i Iran

av *Hans Linde* (v)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 12 februari.

16 § Kammaren åtskildes kl. 14.48.

Förhandlingarna leddes
av tredje vice talmannen från sammanträdets början till ajourneringen kl.
13.25 och
av andre vice talmannen därefter till sammanträdets slut.

Vid protokollet

PER PERSSON

/Eva-Lena Ekman

1 § Justering av protokoll.....	1
2 § Avsägelser	1
3 § Anmälan om kompletteringsval till finansutskottet.....	1
4 § Ledighet	2
5 § Aktuell debatt: EU-kommissionens förslag om energi- och klimatpolitiken	2
Anf. 1 MARIA WETTERSTRAND (mp).....	2
Anf. 2 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	3
Anf. 3 MARIA WETTERSTRAND (mp).....	5
Anf. 4 ANDERS YGEMAN (s)	7
Anf. 5 BJÖRN HAMILTON (m)	8
Anf. 6 CARL B HAMILTON (fp)	10
Anf. 7 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	12
Anf. 8 WIWI-ANNE JOHANSSON (v)	13
Anf. 9 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	15
Anf. 10 MARIA WETTERSTRAND (mp).....	16
Anf. 11 ANDERS YGEMAN (s)	17
Anf. 12 BJÖRN HAMILTON (m)	17
Anf. 13 CARL B HAMILTON (fp)	18
Anf. 14 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	18
Anf. 15 WIWI-ANNE JOHANSSON (v)	19
Anf. 16 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	19
Anf. 17 MARIA WETTERSTRAND (mp).....	20
Anf. 18 Miljöminister ANDREAS CARLGREN (c)	21
6 § Meddelande om utrikespolitisk debatt.....	22
7 § Anmälan om sammansatt justitie- och socialutskott	22
8 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer.....	25
9 § Anmälan om inkomna uppteckningar från EU-nämndssammanträden	26
10 § Anmälan om inkomna faktapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen	27
Ajournering.....	27
Återupptagna förhandlingar	27
11 § Statsministerns frågestund.....	27
Anf. 19 ANDRE VICE TALMANNEN.....	27
<i>Regeringens kollektiva beslutsfattande.....</i>	<i>27</i>
Anf. 20 MORGAN JOHANSSON (s).....	27
Anf. 21 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m).....	28
Anf. 22 MORGAN JOHANSSON (s).....	28
Anf. 23 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m).....	28
<i>Neddragningar inom Tullverket.....</i>	<i>28</i>
Anf. 24 ALICE ÅSTRÖM (v).....	28
Anf. 25 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m).....	29
Anf. 26 ALICE ÅSTRÖM (v).....	29
Anf. 27 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m).....	29

<i>Klimatpolitiken</i>	30
Anf. 28 PETER ERIKSSON (mp)	30
Anf. 29 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	30
Anf. 30 PETER ERIKSSON (mp)	31
Anf. 31 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	31
<i>Garantipensionärernas situation</i>	31
Anf. 32 CHATRINE PÅLSSON AHLGREN (kd)	31
Anf. 33 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	32
<i>Den enskilda individens frihet</i>	32
Anf. 34 JOHAN LINANDER (c)	32
Anf. 35 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	32
<i>Ett nytt tandvårdssystem</i>	33
Anf. 36 CECILIA WIDEGREN (m)	33
Anf. 37 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	33
<i>Restaurangbranschen och den organiserade brottsligheten</i>	34
Anf. 38 CECILIA WIGSTRÖM i Göteborg (fp)	34
Anf. 39 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	34
<i>Infrastrukturen i Västra Götaland</i>	34
Anf. 40 CLAES-GÖRAN BRANDIN (s)	34
Anf. 41 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	35
<i>Ensamstående mammors situation</i>	35
Anf. 42 MIKAELA VALTERSSON (mp)	35
Anf. 43 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	35
<i>Neddragningar inom Tullverket</i>	36
Anf. 44 SUSANNE EBERSTEIN (s)	36
Anf. 45 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	36
<i>Skattefusket</i>	37
Anf. 46 MARIE ENGSTRÖM (v)	37
Anf. 47 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	37
<i>EU:s utvidgning</i>	37
Anf. 48 ANNA KINBERG BATRA (m)	37
Anf. 49 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	38
<i>EU-förbud mot import av brasilianskt kött</i>	38
Anf. 50 ELISEBEHT MARKSTRÖM (s)	38
Anf. 51 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	38
<i>Framtidsforskningen</i>	39
Anf. 52 YVONNE ANDERSSON (kd)	39
Anf. 53 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	39
<i>Statlig service i glesbygden</i>	39
Anf. 54 MARIE NORDÉN (s)	39
Anf. 55 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	40
<i>Den så kallade räntesnurren</i>	40
Anf. 56 FREDRIK OLOVSSON (s)	40
Anf. 57 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	41
<i>Åtgärder mot regelkrångel</i>	41
Anf. 58 ERIK A ERIKSSON (c)	41
Anf. 59 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m)	41
<i>Människor med försörjningssvårigheter</i>	42

Anf. 60 HILLEVI LARSSON (s).....	42	Prot. 2007/08:60
Anf. 61 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m).....	42	31 januari
<i>Konsekvens i ord och handling</i>	42	
Anf. 62 MONICA GREEN (s)	42	
Anf. 63 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m).....	43	
Anf. 64 ANDRE VICE TALMANNEN.....	43	
12 § Bordläggning och beslut om motionsrätt.....	43	
13 § Anmälan om interpellationer.....	44	
14 § Anmälan om frågor för skriftliga svar.....	45	
15 § Anmälan om skriftliga svar på frågor.....	47	
16 § Kammaren åtskildes kl. 14.48.....	50	

